

L' RFEÓ

 ATALÁ

EN L'ANY 1903

IMPREMTA ELZEVIANA
RAMBLA DE CATALUNYA, 14
- - - BARCELONA - - -

ORFEÓ CATALÁ

MEMORIA - RESSENYA

CORRESPONENT AL

:::: ANY 1903 ::::

✻

ORFEO CATALÀ

. . .

Memoria - Ressenya,
corresponent al
any 1903, llegida en la
Sessió inaugural de curs
celebrada 'l día 27 de
Janer de 1904

per lo Secretari,

Antoni de Sabatés y Vila

Majestuos y epiúgich

Al demunt de nos-tres cantls a-xequim u-na re-nye-ra que'ls farà més tri-om-fants

Au! companys en-ar-to-rem-la en senyal de ger-man-da-t au ger — mans

SENYORAS: SENYORS:

COMPANYS:

AQUEST any soch jo, el més insignificant de tots, potser el menys indicat pera ferho, pro un dels que estiman més á nostre benvolgut « Orfeo Catalá » el que vos ha de ressenyar sas gestas gloriosas durant l'any prop-passat. Perdoneume l'ardidesa al proposarme descriureus lo que no es pera esser descrit per una ploma tan barrohera com la meua y seguíume ab benevolensa per aquest camí de recorts gloriosos, y jo no dubto que alguns moments hi haurá en que el recort d'aytals triomfs donará alas á la meua pobre ploma y os comunicaré tot l'entussiasme que viu dins del meu cor.

Perqué malgrat tot, lo agradós de la tasca fá que m'hi llessi confiat sense temensa, ja que tinch de parlar ab amichs de cosas nostras que tots junts hem portat á cap y que tots servém en nostre cor entre'ls recorts més hermosos que en ell hi tenen estada.

Aquestos recorts de triomfs obtinguts, de satisfaccions fruhidas en comunitat, farán que seguint el curs de las meas migradas evocacions las complementin y las arrodoneixin en tot alló ahont ma pobre ploma no haurá arribat, perquè si bé en mon esperit las guardo y en recordarlas me daleixo no arriba pas á exteriorisarlas com ellas mereixen y com jo voldria.

Ab aquesta confiança me poso á la tasca y avans d'entrarhi de plé, dediquém un recort pietós á la memoria dels companys estimats que han deixat aquesta terrenal estada pera volar envers lo infinit y eternal.

Escolteu els seus noms :

Pau Ferrer y Ferrer. — Eugeni Aguiló y Valls. — Joan Puig y Casulleras. — Manel Errando Hilario. — Tomás de A. Feliu y Pavía. — Ramón Bonet. — Joseph Cot y Aris. — Joseph Suarez Castell. — Ramón Mas. — Francesch M.ª Malet. — Ramón Bonet y Espasa. — Pere Alsina y Canut. — Miquel Fargas.

Tinguemlos sempre presents á n'aquestos companys estimats que la Mort ha arreballat del nostre costat, y á la vegada que rendim tribut á sa memoria seguim sens defallir la via ab ells empresa, que aixís consol per sas ánimas ha d'esser, veurer desde l'altre vida, els afans dels que hem quedat pera contribuir al ennobliment y cultura de la terra estimada, qu'ells com nosaltres estimavan.

Mes, ay, no s'á ab agravi de la memoria de tots ells, si portat pels sentiments sincers del meu cor faig recordansa molt especialment de qui honorá la terra, posanthi en ella al qui ha fet renaixer las dolsas armonías d'aquesta mateixa terra, al qui ab son entussiasme ha encés en nostres cors l'amor á las que'l bressolaren adormintlo y que avuy, per ell expandidas, bressolan l'esperit de tot un poble, despertantlo, fentlo reviurer á la vida nova.

¡Ploremla tots nosaltres la mare del nostre estimat mestre en Lluís Millet y al ensemps que nostras llágrimas s'ajuntan á las d'ell pera consol de son dolor, oferimli á la que reposa en la Santa Estada, la penyora del nostre agraïment per haver donat á Catalunya un fill entussiaista y á nosaltres un estimat germá guaiador nostre envers la conquesta del nostre ideal!

Certament que la Mort ha sigut implacable durant aquest darrer any ab els nostres. De la mort d'un altre estimat company tinch de fer especial menció per qui fou y per lo que feu per nostra Institució.

Es aquest l'Antoni M.ª Gallisá, soci honorari del Orfeo, notable arquitecte catalá, de quin geni artístich ne servém entre nosaltres gloriosa mostra, encarnada en la nostra Senyera, de quin projecte y direcció ne fou autor en Gallisá.

Afegím á l'amor que per ella sentím l'admiració y eterna recordansa que servém en vers el qui en ella hi sapigué condensar magistralment los atributs de nostras aspiracions artísticas y patrióticas.

Servemla ben alta la Senyera, que aixís á la vegada que cumplirém ab nostres devers de catalans, honorarém la memoria de qui la concebí.

Actes públics

Además de sos concerts públics y en obsequi als seus socis protectors, l'« Orfeó Catalá » ha cooperat durant l'any passat en diferents actes públics de ben oposats caràcters, donchs la significació de nostra Societat fa que sia sollicitat el seu concurs en totas las manifestacions solemniais que se celebran.

Hem de esmentar especialment la concurrencia en corporació del « Orfeó Catalá » en l'acte del enterrament de nostre soci honorari en Antoni M.ª Gallisá y l'oferiment que feu á sa distingida familia, qui l'acceptá ab agraphiment, de cantar la nostra massa choral en els sufragis que pera l'etern repós de la seva ánima feu celebrar la familia del finat.

En ells, que tingueren lloch en el mes d'Abril en la parroquial Iglesia de Sant Just, l'« Orfeó » cantá la

Missa «Pro defuntis», á 6 veus	Victoria
Animam meam dilectam.	Victoria
Caligaverunt óculi mei	Victoria
Ave verum	Josquin de Près
O vos omnes	Victoria
Tenebra factæ sunt	Victoria
Jesum tradidit impius.	Victoria

L'« Orfeó » fentho aixís no feu més que cumplir com devía envers qui tant havia fet per ell.

També pera rendir tribut á la memoria de la mare de nostre mestre en Lluís Millet, l'« Orfeó » cantá en los sufragis celebrats pera'l bé de la seva ánima, lo día 9 d'Octubre en l'Iglesia de Sant Francisco

La missa «Pro defuntis», á 6 veus.	Victoria
Sequentia	
Ave cœli munus supermun (al ofertori).	Lully
Ave verum	Josquin de Près
Qué has trobat tu (cántich espiritual).	Bordes
O vos omnes	Victoria
Caligaverunt	Victoria
So pecador (cántich espiritual).	Bordes
Animam meam	Victoria
La Resignació	Millet

Pera concorrer al solemniat acte de traslladar las despullas del nostre plorat poeta Mossen Cinto Verdaguer de sa tomba provisional á la

definitiva, l'« Orfeo » fou sol·licitat per l'Excm. Ajuntament de nostra ciutat pera cantar unas absoltas en el moment del trasllat.

Quant l'« Orfeo » hi arribà pera rendir un nou tribut al insigne cantor de las glorias patrias, l'aspecte que ofería el cementiri era sencill y hermós á la vegada. Una munió inmensa de bons catalans acudí conmoguda á donar un darrer Adeu al genial poeta, y á depositar damunt sa tomba la veritable corona de tot un poble, teixida ab els sentiments més exquisits del seu cor.

Després de coberta la caixa que tancava las despullas de Mossen Cinto, d'un munt de flors, l'« Orfeo » entonà el « Libera me Domine » del Requiem, de Victoria, impregnant la severitat del cant del delicat sentiment qu'inspirava el lloch y las circumstancias á n'els nostres choristas.

L'« Orfeo » era lo menys que podia fer envers qui l'ajudà ab las sevas concepcions poéticas á assolir la fama de que avuy gosa. Aixís, donchs, l'« Orfeo » tingué la satisfacció d'haver complert un deute d'agrahiment envers el més gran de nostres poetes.

Trilogía histórica catalana

Alguns aymants de las bellas arquitectónicas de la nostra terra tractant de subvenir fondos pera la restauració del históric Monastir de Sant Cugat del Vallés, organisaren en el Palau de Bellas Arts de nostra ciutat uns festivals, nomenats « Trilogía histórica catalana » á benefici de la dita restauració.

Convidat l'« Orfeo » á pendre part en dos d'aquestos festivals hi cooperà en el primer, que's celebrà el día 21 de Maig, cantant *El somni de Gentil*, en el quadro escénich representant á Flor de Neu portant á Gentil á visitar sos regnes fantástichs del Pirineu, y *L'Emigrant*, d'en Vives, *La mort del escolà* y *Lo noy de la mare*, d'en Nicolau. Y en el segon, que tingué lloch el día 24 del mateix mes, cantà *L'Himne del Poeta*, del mestre Nicolau, y *Don Joan y Don Ramón*, del mestre Pedrell. Ademés durant la representació del quadro escénich representant una Cort de Amor en un castell feudal, cantà l'hermós madrigal *Las sagetas qu'amor tira*, de Brudieu. Y en la del quadro escénich representant l'assassinat del Abat Biure en el Monastir de Sant Cugat del Vallés, se cantà l'exquisit *Adeste fideles*, de cant gregorià, la cansó popular *El Desembre congelat* y els *Kyries*, de cant gregorià, y finalment en el quadro escénich representant « L'obertura de las Corts Catalanas celebradas pel nostre

Rey Alfons V en Sant Cugat », se cantà *Lo Cant de la Senyera*, del mestre Millet.

Aquesta festa eminentment patriòtica y instructiva, fou una de las que l'« Orfeo » se sentí més honorat prenenthi part y de la que'n servarà llarga memoria. No cal dir que la cooperació del « Orfeo » lluhí en gran part en aquestos festivals organissats ab tan patriòtic y artístic obgete en l'espaiós Palau de Bellas Arts.

Teatre Intim («Margarideta»)

Solicitat pel simpàtic director del Teatre Intim en Adrià Gual, prengué part l'« Orfeo Catalá » en las tres representacions que aquesta Agrupació Artística, instalada en el Teatre de las Arts, doná de l'obra d'en Joan Maragall «Margarideta» (escenas del «Faust», de Goete, adaptadas á la escena catalana).

Durant la representació de dita obra (en la escena de l'iglesia) se cantà per la secció d'homes els versos de la *Sequentia Dies iræ* y en la escena de la presó una bella cansó d'estil popular, original del mestre Millet, ab lletra d'en Joan Maragall, cantada per tres noys del « Orfeo ».

Ab aixó volguerem demostrar una vegada més la nostra simpatia per tot lo que representa Art y Cultura, de lo qual la simpàtica Agrupació d'en Gual va escampant tant bellament á mans plenas per totarreu.

Visitas

L'« Orfeo Catalá » segueix vejentse honrat molt sovint ab las visitas dels hostes ilustres que venen á nostra ciutat, atrets per la fama de que per tots indrets gosa la nostra institució.

Durant el passat any hem tingut ocasió de saludar en nostre local els distingits cantors de la *Schola Cantorum* de *Saint Gervais*, vinguts á Barcelona per iniciativa del « Orfeo » d'acort ab la *Orquestal Catalana*.

En aquesta visita que fou nota final de la serie de concerts donats en el Teatre de Novetats ab la col·laboració del « Orfeo » y de la dita Orquestal, no ferem més que refermar més y més la germanor que ja existia entre la notable Associació parisenca y'l nostre « Orfeo Catalá ».

En aquesta vetllada unirem nostres cants populars ab els cants populars de la germana Provença y de la Fransa, promoguent esclats d'entusiasme entre nosaltres las per ells cantadas y essent rebudas las nostras ab mostras de visible fruició.

Heus aquí'l programa que s'executá per l'« Orfeo Catalá ».

Lo Cant de la Senyera	Millet
Las sagetas que amor tira	Brudieu
La Mare de Deu	Nicolau
Lo Noy de la Mare	Nicolau
La Gata y en Belitre	Pujol
Lo Cant dels Aucells	Millet
La non-non dels papellons	Pujol
Credo de la Missa del Papa Marcelo	Palestrina

Composicions cantadas pels cantors de la « Schola Cantorum ».

Hodie Christus	Nanini
Una cansó de	Casteley
Cansons populars francesas (á solo y chor)	Tiersot
Cansons populars provensals (Mlle. de la Rouviere)	***
Cansons populars walonas (Chor mixte)	Gevaert

D'eterna recordansa será aquesta visita de la notable « Schola Cantorum », tan pel goig d'havernos fet assaborir las bellesas de la música de l'altre vessant del Pirineu com per l'ocasió que'ns proporcioná de poguer cambiar impresions y extrenyer més los llassos de germanor que uneixen abduas entitats musicals.

Aixís pogué manifestarse en el delicat *lunch* que'ls oferirem, durant el qual nostres President y Director tingueren frases de salutació germanívola envers els cantors francesos y ells per boca de Mr. Bordes, son distingit Director y de Mlle. Marie de la Rouviere, correspongueren á ellas fent manifestacions de franch afecte envers l'« Orfeo » y fent constatar ab l'ansia que esperan correspondre á nostras atencions y obsequis en terra propia y fent vots pera que sia prompte un fet l'anada del « Orfeo » á París.

Els cantors de Saint Gervais sortiren ben satisfets de las atencions de que foren objecte despedintse ab ¡A reveurs! y oferiments de bona amistat y eterna germanor.

Visita Colonne

El día 20 d'Abril nos vejerem sorpresos ab l'agradosa visita del mestre director Monsieur Edouart Colonne.

Pera correspondrer á la seva visita, la secció choral cantá las següents composicions en una sessió íntima.

Lo Cant de la Senyera	<i>Millet.</i>
Las campanas de Nadal.	<i>Comes.</i>
No't deixo Jesús (motet).	<i>Bach.</i>
La Mare de Deu.	<i>Nicolau.</i>
La mort del Escolá.	"
Divendres Sant.	"
La Gata y en Belitre.	<i>Pujol.</i>
Aucellada.	<i>Jannequin.</i>
Los Segadors.	<i>Millet.</i>

Las sentidas paraulas que'l distingit director dels «Concerts Colonne», de París, pronunciá al acabarse aquesta sessió, foren entusiastas pels nostres choristas y 'ns revelaren l'elevat concepte que li mereixía la nostra institució. Bella mostra en servem estampada en nostre album.

Unió Catalanista

Desitjosa aquesta honorable entitat de demostrar d'una manera patent el seu agraïment envers l'«Orfeó Catalá» per la part importantíssima que la nostra institució prengué en el solemne acte de fer entrega las donas de Catalunya á la Unió Catalanista en el històrich monastir de Poblet, de la bandera per ellas costejada, ens visitá la Honorable Junta Permanent de la Unió Catalanista pera regraciari personalment, d'una manera afectuosa, la patriòtica cooperació del «Orfeó».

Lo President de la Junta Permanent en Joseph M.ª Roca, ab sentidas paraulas feu ressenya del acte celebrat a Poblet, fent ressaltar l'importancia y lluhiment que l'«Orfeó» proporcioná en aquella festa.

Acabá'l Sr. Roca remerciant en nom de la Unió Catalanista y de las sevas entitats adheridas, als mestres, choristas, y á la Junta Directiva del «Orfeo» per las grans facilitats que donaren pera fer mes solemne aquell important acte, que sens dubte ha de quedar profundament senyalat en las páginas del catalanisme.

En nom de la Junta Directiva li contestá el llavoras Secretari en Arnau Martínez Serriñá, qui posá de relleu el carácter francament catalanesh de nostra institució, afegint que l'«Orfeo» s'havía sentit molt honrat acompanyant y servint de march á la Unió Catalanista en dit acte solemniat.

Nostre Vis-President en Vicens de Moragas, en ausencia del President, feu ús de la paraula, demostrant ab gran entussiasme la gran transcendencia patriótica que aquell acte tingué y el goig que proporcioná a tots els bons cataláns el veure que dessota la senyera del «Orfeo Catalá» s'hí donaren l'abrassada de germanor tots els elements que sens descans venen treballant per l'assoliment de la personalitat catalana.

Al acabar son parlament el Sr. Moragas, un esclat d'aplaudiments ressoná en nostre local, ab los quins nostres choristas venían á demostrar la seva adhesió á las paraulas pronnciadas per nostre Vis-President. Acabá tan agradosa visita ab viscas á Catalunya, á la Unió Catalanista y al «Orfeo Catalá».

Vetlladas musicals y Conferencias

L'Associació Musical de Barcelona, desitjosa de fer un acte pera manifestar las simpatías que té á la nostra institució, vingué en nostre local dedicantnos un exquisit concert instrumental á cárrech dels distingits professors Srs. Pellicer, Sánchez, Dini, Segura, y Galvez.

El triat programa que s'executá consistent en el *trio en sol* de L. Boellmann, el *Concerto en re menor* de S. Bach y 'l *Quatuor en la* de J. Brahms fou rebut ab entussiastas aplaudiments pels nostres choristas, tributant una carinyosa manifestació de simpatía als mentats professors per son exquisit treball y per la significansa de la seva visita.

També l'«Orfeo Catalá» dona fé de vida y contribueix á la seva manera al moviment de renaixensa de las lletres patrias.

Honorat per la preferencia que'l nostre President en Joaquim Cabot li tingué, oferintli la primera llegida de la seva darrera obra poética,

tingué lloch, el dia 22 d'Abril, una sessió en la que el nostre estimat President doná á coneixens son llibre próxim á publicarse titulat «A cop calent».

Els aplaudiments que'l interrompiren sovint, foren bella mostra de lo que fruhirem escoltantlo y de lo molt que agraïrem l'atenció que'l Sr. Cabot tingué ab l'«Orfeo».

Altra sessió tingué lloch poch's días més tart, el dia 4 de Maig. L'especial escriptor y bon amich nostre, En Manel Rocamora, doná també una primera llegida de son llibre próxim á apareixer titulat «Postas de sol», obra plagada d'un humorisme fi que feu, en diferents ocasió's, dibuixar un mitg somriurer en els llavis dels que l'escoltavam, provocat per las situació's características de las obras literarias del amich Rocamora.

L'«Orfeo» li agraí la preferencia que li doná dedicantli aquesta obra.

Sessió Pijoan

El jove poeta y simpátich amich En Joan Pijoan, vingué á donarnos en la vetlla del 29 de Juliol, «noticias sobre la cansó popular catalana».

Ben present la tenim tots plegats aquella sessió, per l'ambient de poesia, ab que l'amich Pijoan sapigué revestir las sevas sinceras y ingénuas explicació's no mancadas per aixó de profund estudi y bon coneixement del assumpto de que's tractava.

La seva paraula escayenta y 'l gesto franch y afable del jove poeta captivá ben prompte la nostra atenció fentnos escoltar de bon grat las impresió's que causan en son esperit de poeta las cansó's de la terra assaboridas en el mateix cor de nostras montanyas al moment de sorpéndrelas en els llavis de nostres sensills pagesos y pastors.

En el transcurs de la conferencia ens doná á coneixer diferents reculls per ell efectuat's, de cansó's populars de la terra, fentnos descobrir en ellas la visió poética que En Pijoan anava desentrenyant vers per vers, concepte per concepte.

L'«Orfeo» n'hi quedá forsa agraí't y aixís li demostrá aplaudint ab franch entussiasme sa bella disertació, que no trigará pas gayre á comparse entre'ls més notables poetes cataláns.

Com á sessió preparatoria de l'escursió que verificá l'«Orfeo» á Tarragona y Poblet, nostre benvolgut President En Vicens de Moragas 'ns doná una conferència-ressenya de las principals bellesas arquitectónicas que conté l'histórica ciutat de Tarragona.

Ab gran profusió de detalls y la galanura d'estil que li es peculiar 'ns transportá al bell mitg de las innombrables riquesas que tanca l'antiga ciutat, acompanyant la seva ben feta ressenya ab magníficas projeccions lluminosas: ab má mestre 'ns dugué á través de las diferentes épocas qu'atravessá l'antiga capital de la Espanya Tarraconense.

Molt d'agrahir fou l'instructiva conferència del Sr. Moragas, per quant predisposá l'esperit dels nostres choristas pera poguer assaborir á tot plaher y ab veritable coneixement las exquisitas bellesas que encare's conservan en la esmentada ciutat.

Seguidament el Sr. Serrahima llegí una ressenya histórica del Royal Monastir de Poblet ilustrada també ab projeccions.

Molt satisfets sortiren nostres choristas d'aquesta sessió y ben preparats pera efectuar ab veritable profit l'escursió á Tarragona y Poblet.

===== EXCURSIONS =====

Tarragona - Poblet

La Junta Directiva del «Orfeo Catalá» al tenir esment dels desitjos de varis elements de Tarragona de que l'«Orfeo» organisés una excursió á dita ciutat, pensá tot seguit en combinar al mateix temps una excursió a Poblet, al antich casal de la nostre patria, en obsequi als choristas y pera entonarhi tots junts dessota de sas voltas enrunadas, un solemniaal respons pera l'etern repós del Rey en Jaume y Comtes-Reys que foren soterrats en l'iglesia del Monastir.

La notable poetisa na Agnes Armengol de Badá, sabedora dels propòsits del «Orfeo», el convidá á pendrer part en el solemne acte de la entrega á la Unió Catalanista de la bandera costejada per las donas de nostra Catalunya, quin acte havia de tenir lloch igualment en l'históric Monastir de Poblet.

L'«Orfeo» acceptà ab goig el convit y ab entussiasme se preparà á prendre part en tan patriòtica festa.

A una comissió de senyoretas de nostre «Orfeo» li càpigué l'honor d'esser nomenada pera portar la rica presentalla y oferirla en nom de las damas de Catalunya al dignissim President de la Unió Catalanista.

Ab aytals propòsits sortirem de Barcelona el día 31 de Maig al matí en direcció a Tarragona ahont tenfem de donarhi dos concerts el mateix día en el Teatre Principal d'aquella ciutat.

El viatge transcorregué sense cap incident com no siga els agradosos propis de la contemplació del espléndit paysatge que s'ofereix als ulls del viatger y la sorpresa que'ns omplí de satisfacció donada per l'«Orfeo Vendrellench» qui sortí ab sas tres seccions fins al andén pera saludarnos y entonar l'himne de la Senyera que expressament per aquell «Orfeo» va compondrer nostre company en Francesch Pujol, qui no pogué correspondrer en aquesta atenció per trobarse malalt, lo que l'impedí, ab veritable recansa per part nostra, de poguernos acompanyar en aquesta excursió.

Arribats que forem á Tarragona, poguerem ja veure desde que'l tren entrà en agullas, una inmensa munió de gent que omplía l'anden, sobrexint al defora y omplint materialment els balcons, finestras y terrats desde ahont podíá dominarse el pas del tren que'ns conduhía.

Al descendir dels vagons els nostres choristas, foren objecte d'una afectuosa manifestació que s'accentuá mes al baixar la Senyera y el nostre mestre Millet, prorrumpint llavoras la gentada ab entussiasmas viscas al «Orfeo Catalán».

Diferentas societats chorals y artísticas de Tarragona ab sos respectius estandarts formaren obrint la comitiva, la qual era tancada per una banda qu'executava ayrosas pessas.

Entre mitg d'espesshida multitut, l'«Orfeo» 's dirigí á la Casa de la Ciutat ahont saludá á las autoritats populars entonant Lo Cant de la Senyera devant de las Casas Consistorials.

Convidats per l'Ajuntament visitarem el Museo Municipal que es una de las notabilitats que Tarragona estotja.

Acabada aquesta visita l'«Orfeo» 's dirigí á la hermosa Seu que ja estava materialment plena de gent, delitosa d'escoltar á nostres choristas.

En el magnífich chor de la Seu, l'«Orfeo» cantá las següents composicions:

Credo de la Missa del Papa Marcelo.	<i>Palestina</i>
Caligaverunt.	<i>Victoria</i>

Acabat l'Ofici els choristas se repartiren per totes las fondas de la ciutat, pera dinar, ab la consigna de reunir-se novament pera'l concert de la tarde.

Desde temps ja estavan presas las localitats, puig hi havia verdader afany pera sentir al « Orfeó Catalá ». Aixís es que'l Teatre Principal, al arribarhi nostra massa choral, estava materialment atapahit de gent desitjosa d'aplaudir al « Orfeó ».

En mitj d'un entusiasme indescriptible se doná comens al concert, quin programa'l composavan las següents composicions:

PRIMERA PART

Lo Cant de la Senyera	<i>Millet</i>
Lo Rossinyol (cansó popular)	<i>Mas y Serracant</i>
La Gata y'en Belitre (cansó popular)	<i>Pujol</i>
La Mare de Deu	<i>Nicolau</i>
Las Campanas de Nadal.	<i>Comes</i>

SEGONA PART

Las flors de Maig (per la secció d'homes)	<i>Clavé</i>
Cansó de noys (per la secció d'homes)	<i>Grieg</i>
Caligaverunt oculi mei (per las tres seccions)	<i>Victoria</i>
Aucellada (per las tres seccions)	<i>Jannequin</i>

Al finalisar el concert fou una veritable ovació la que's tributá als nostres choristas, sortint tothom del Teatre en extrém complascuts y disposats á concorrer novament al Concert que hi havia anunciat pera la mateixa nit.

A la sortida del concert els choristas s'escamparen per la ciutat visitant els llocs notables de la mateixa, acompanyats pels companys de Tarragona que's multiplicavan pera fer més agradosa la nostra estada en aquella ciutat.

Ab el mateix lluhiment se celebrá'l concert de la nit quin programa era format per las composicions que segueixen:

PRIMERA PART

Lo Cant de la Senyera (per las tres seccions)	<i>Millet</i>
Lo fill del Rey (cansó popular) (per las tres seccions)	<i>Pujol</i>
Lo Cant dels aucells (cansó popular) (per la secció d'homes)	<i>Millet</i>
Oh quin bon eco (per las tres seccions)	<i>Roland de Lassus</i>
Divendres Sant (per las tres seccions)	<i>Nicolau</i>

SEGONA PART

Los Pescadors (per la secció d'homes)	<i>Clavé</i>
L'Emigrant (per la secció d'homes).	<i>Vives</i>
Pregaria á la Verge del Remey (per la secció de senyoretas)	<i>Millet</i>
La mort de l'Escolá (per las tres seccions)	<i>Nicolau</i>
Credo de la Missa del Papa Marcelo (per las tres seccions)	<i>Palestrina</i>

Al acabar el concert algunes entitats de Tarragona tenian preparats obsequis y vetlladas en honor de nostres choristas que no pogueren esser acceptadas, si be foren regraciadas, per lo cansament que suposa una jornada tan laboriosa com aquella y en atenció á lo molt dematí que teníam de sortir l'endemá en direcció á l'Espluga y Poblet.

Las mostres d'amistat y simpatía que reberem durant nostra estada á Tarragona farán que's servi sempre en nostres cors la recordansa de aquesta excursió, que sens dubte fou una de las més agradosas que l'«Orfeó Catalá» ha efectuat.

El día 1.er de Juny de bon matí sortirem de Tarragona junt ab altres entussiasistas companys d'aquella ciutat que'ns acompanyaren desitjosos de presenciar l'important acte que aquell mateix dia habíam de celebrar á Poblet. La distancia que separa Tarragona de l'Espluga de Francolí, la passarem agradablement sorpresos de la bona acullida que'ns dispensaven els habitants de tots els pobles per ahont passavam.

L'arribada del «Orfeó» á l'Espluga siguié motiu pera que'ls milers de personas que de tots los indrets de la nostra terra havian comparescut pera assistir á la festa de Poblet, exclatessin en aplaudiments aixordadors al oviar el tren que conduhía nostres choristas.

Ab grans treballs se lográ posar en marxa la comitiva que formava l'«Orfeó» y diferents entitats chorals y artísticas.

Era realment hermós!

L'impresió que produhía aquella immensa gentada extesa desde l'estació fins al poble, vessant entussiasme es pera no esser oblidada may més.

Ab treballs poguerem obrirnos pas per entre aquella multitud que s'extrenyía formant cordó y que'ns aclamava ab entussiasme.

En mitg de delirants «Viscas» arrivarem devant de la casa de la vila. Allá ab l'ardidesa acostumada, l'«Orfeó» cantá nostre cant Nacional quin primeres estrofes foren escoltadas ab el més religiós silenci per l'atapahida gernació que omplía de gom á gom la plassa, ab els caps respectuosament descoberts.

L'entussiasme que esclatá al entonar nostres choristas la darrera estrofa no vos el puch explicar.

Acte seguit la comitiva acompanyada per casi tot el poble se posà en camí cap á Poblet dessota un cel que anava encapotantse amenaçador.

L'aspecte d'aquellas valls y montanyas plenas de catalans que's dirigían endiumenjats per camins y carreteras de per tot arreu devallant á la Plassa del Monastir era d'un efecte hermosíssim.

Al arribar á Poblet las espayosas naus, els amples claustres y fins l'empit dels finestrals gòtics més enlayrats, tot ho invadía ja la gent desde las primeras horas del mati.

Bon punt l'«Orfeó» prengué lloch en el presbiteri, se doná comens á la festa.

Nostres choristas verament emocionats entonaren:

«El Cant de la Senyera», den *Millet*; «L'Emigrant», den *Vives*; «El Cant dels Aucells», den *Millet*. Quinas dolsas melodías ressonavan armonisadas boy confonentse ab l'ambient de misteri que fluctuava dessota d'aquellas arcadas altíssimas mitg enrunadas per má d'un poble inconscient y fanátich.

¡Ab quina emoció contemplavam aquellas llosas gastadas per l'acció del temps, aquellas amples escalinatas desmanteladas, aquells superbs finestrals escrostonats y tot covert ab un mantell de pols, última manifestació qui sab de quants detalls d'ornamentació, de quants capitells y frisos, despresos els uns per descuit y'ls altres arrancats per mans impuras desconexedoras de lo bell. ¡Aquells soperbs joyells arrossegantse damunt d'aquellas llosas, sense una má amiga, sense una ánima benefactora que'ls recullís amorosament y'ls anés retornant en los seus llochs d'avans, á completar els motius decoratius de aquells finestrals exquisits, á ajuntarse ab els trossos ab que avans formavan una obra bella! Las llágrimas mullavan els ulls de aquells bons catalans que contemplavan avergonyits aquell temple d'art, aquell monument de bellesa que s'en va en un nuvol de pols que cada día veurém espessehirse y apilotarse més, fatídicament, fins que l'histórich Monastir de Poblet, el Sepulcre de nostres grans Reys y Prínceps, l'antich casal de la nostra Nacionalitat, esdevindrà un pilot d'aquella pols destructora que veyam extendrers com un vel devant dels nostres ulls, simbolisant lo que fineix, y que qualsevol ventada de Ponent s'emportará traydora darrera seu.

Nostre Vis-President En Vicens de Moragas, dirigí la paraula al públich que omplenava'l temple, atapahintse y encaramellantse per las pilastres y enderrochs, escalas y finestrals. Ab sa veu clara y potent los explicá la trascendencia de aquell hermós acte que's celebrava allí, al costat d'aquellas tombas sagradas per tots quants estimém á la nostra terra y volem tornarla á veurer gran y rica.

Un esclat d'aplaudiments y viscas ofegá sas darreras paraulas, y acte seguit En Joseph M.ª Folch y Torres llegí la magistral poesia «Poblet», de En Guimerá.

Després lo mestre En Lluís Millet s'avansá y ab breus paraulas digué al públich que l'«Orfeo» anava á cantar unas absoltas pera l'etern repós del Rey En Jaume.

Alashoras aquella gentada feu un silenci y respectuosament escoltá las solemnes absoltas de la missa de difunts á 6 veus de *Victoria*, que ressonaren magestuosament per l'amplíssima nau com un eco llunyá.

Mossen Rigual (q. á C. s.) revestit ab els ornaments sagrats entoná una absolta que'l poble escoltá ab el més gran reculliment.

Acabada aquesta cerimonia que l'«Orfeo» havia organísat, la Junta Permanent de la Unió Catalanista pujá al presbiteri y doná comens á la Festa d'entrega de la bandera.

Com ja he dit, una comissió de damas, entre las que hi tenia nutrida representació la secció de Senyoretas del «Orfeo Catalá» feu entrega de dita bandera á la «Unió Catalanista», y després dels parlaments de la iniciadora D.ª Agnès Armengol de Badía y del President de la «Unió», l'«Orfeo» ab un brahó fill de l'entussiasme de que tothom estava possehit, arrencá las notas del himne la «Nostra bandera», expressament compost pera aquell acte, pel nostre Mtre. En Lluís Millet, sobre lletra inédita den Joan Maragall.

Pera acallar las aclamacions de la multitut l'«Orfeo» tingué de cantar los «Segadors», que foren corejats pels milers d'ànimas que omplian el temple, causant en conjunt un efecte que difícilment s'esborrará de nostra memoria, donchs fins la Natura volgué ajudar á fer més imponent aquell quadro corprenedor, exclatant en trons que retrunyían solemnnials per aquellas altíssimas voltas del històrich Monastir, com si fossin las veus dels nostres Comtes que volguessin unir-se á las del poble entussiasmat que ab el nostre himne Nacional als llavis els hi donavan seguransa de que'l poble Catalá que tan llealment comandaren vol reviurer, vol renai-xer á la vida de llivertat ab que ells lo feren gran y potent, vol aixamplar la volada fins á assolir lo cim esplendent de la sua personalitat.

Terminada que fou la cerimonia, la gentada aná desfilant conmoguda encare per la grandiositat de la festa, uns vers las masías y pobles vehins d'ahont havían vingut, altres que havían vingut de lluny se disseminaren per las fondas de l'Espluga de Francolí y de la barriada de las masías, portant impresa en llurs caras las impresions grandiosas y sublimes produhidas per aquell hermós acte. Entretant nostres choristas anaren fent cap vers l'hermosa sala Capítular del Monastir desde ahont se dirigiren en grupos escampantse vers las masías ahont ens tenían preparada la minestra.

Com en totas las excursions regná entre nostres choristas l'ordre més complert, palesa mostra de la germanor que regna entre tots nosaltres.

A mitja tarda l'«Orfeo» aná desfilant de retorn cap á l'Espluga ahont nos esperava el tren especial que debía conduhirnos altre volta á Tarragona y després á nostra ciutat.

L'adeu que donarem á aquellas terras no fou pas l'adeu dels fills descastats. No, l'adeu sigué plé de promesas, d'un retorn pròxim, saturat de amors envers aquells murs ruinosos ahont nostres cors havian bategat ab la febre del més gran y pur patriotisme, envers aquells murs gravats de páginas gloriosas de nostra historia, solcats de datas inesborrables.

Al pujar al tren ovirarem al lluny la imposant silueta del Monastir embolcallada per la misteriosa claror d'una posta espléndida quina llum exclatant intensament la feya ressortir d'un munt de foch ab una nitidesa extraordinaria.

Y ab aquesta visió permanent gravada en nostres cors el tren arrencá mentres milers d'ànimas palpitants d'entussiasme'ns donavan l'«A reveure» al crit de «Visca Catalunya».

Durant el trajecte de tornada se repetiren al pas del «Orfeo» las manifestacions de simpatía y es molt grat recordar que en l'estació de Sant Vicens al trobarse el nostre tren ab un altre tren de catalanistas expedicionaris que retornavan á sas casas per la línia de Picamoixons se promogué un esclat d'entussiasme victorejant á Catalunya desde abdós trens y entonant á l'hora nostre himne «Els Segadors» en el mateix moment que's disposavan á marxar, perdentse al perdrers també la encantadora visió dels dos trens que partían per diferenta línia ab llurs finestras curulladas de mans que agitavan mocadors y barretinas.

Molins de Rey

El día 10 de Maig, per iniciativa de alguns elements catalanistas de Molins de Rey, l'«Orfeo» visitá aquesta població pera donarhi un concert en un local aixecat preventivament.

La vila de Molins de Rey dispensá una afectuosa rebuda al «Orfeo Catalá» y aplaudí ab entussiasme las composicions de que's componía el triat programa que detallém á continuació:

PRIMERA PART

Lo Cant de la Senyera (per las tres seccions) . . .	<i>Millet</i>
Lo Rossinyol (Cansó popular) (per las tres seccions)	<i>Más y Serracant</i>
La Gata y en Belitre (Cansó popular) (per las tres seccions)	<i>Pujol</i>
Lo Cant dels aucells (Cansó popular) (per la secció d'homes)	<i>Millet</i>
Solo per la professora de cant Sra. Wehrle.	
La Mort del Escolá (per las tres seccions)	<i>Nicolau</i>
Las Campanas de Nadal (per las tres seccions) . .	<i>Comes</i>

SEGONA PART

Pel Juny la falç al puny (per la secció d'homes). .	<i>Clavé</i>
L'Emigrant (per la secció d'homes)	<i>Vives</i>
Cansó de noys (per la secció d'homes)	<i>Grieg</i>
Caligaverunt oculi mei (per las tres seccions) . .	<i>Victoria</i>
La Mare de Deu (per las tres seccions)	<i>Nicolau</i>
Aucellada (per las tres seccions)	<i>Jannequin</i>

A causa de la poca cabuda del local foren molts els que no pogueren sentir al « Orfeó » anunciantnos per aquest motiu la possibilitat de que mes endavant se torni á solicitar l'anada del « Orfeó » á dita vila.

L'Agrupació Catalanista de Molins de Rey obsequiá espléndidament á nostres choristas ab un brenar en el local de dita entitat després del concert.

Molta gentada concorregué á l'Estació á despedirnos ab entusiastas aclamacions al « Orfeó » y á Catalunya y ab crits de arreveure.

Arenys de Mar

El día 12 de Juliol, festa mayor de Arenys de Mar, l'« Orfeó » feu una excursió artística á dita vila per iniciativa del « Centre Catalanista » de la mateixa.

Al baixar nostres choristas foren obgecte d'una bona acullida per art del poble d'Arenys.

L'« Orfeó » en comitiva's dirigí á la Casa de la vila, ahont, com de costúm, cantá *Lo Cant de la Senyera* com á salutació á la autoritat representant de la vila. Seguidament, acompanyats de casi tot el poble, 'ns dirigirem á l'Iglesia, ahont se cantaren alguns motets durant l'Ofici. A la sortida, els nostres choristas passejaren per la vila tot esperant

l'hora del dinar que s'havia preparat en la gran Sala d'Actes del Centre Catalanista, profusament engarlandada ab banderas y flors.

A l'hora senyalada pera la celebració del concert donava bó de veure la carrera de gent que en professó feta's dirigia cap el local destinat al acte, qu'estava adornat ab domassos, banderas catalanas y altres artístichs penjolls ab la creu de Sant Jordi y escuts de Catalunya.

Aquest local, qu'era lo gran jardí del Alberch de vells pobres, oferia un hermosíssim cop de vista, vejentse en ell nombrosas senyoras y xamosas noyas d'aquella encisera costa de llevant que l'animavan ab la nota alegre de sos vestits d'estiu de tons clars.

L'entrada del « Orfeo » fou rebuda ab una nutrida salva d'aplaudiments. Potser contribuí més al éxit certas disposicions arbitrarias donadas per una autoritat local que tendían á desmillorar l'efecte que produhí nostra excursió á Arenys y que en lloch de vetllar per l'ordre, que no s'havia pas alterat gens ni mica al comensar el concert, fou motiu pera que'l públich protestés indignat de la tossuderia de volguer fer lluhir á la vegada certa ensenya que per *ells* es reliquia que sols surt en dias de solemnitats oficials que *ls altres* organisan.

Mes ab tot y aixó, salvant lleugers incidents que, com es natural, ocorregueren, la festa resultá brillant y en conjunt l'excursió á Arenys de Mar fou profitosa per la nostra causa y deixará bon recort entre'ls bons fills de la simpática vila llevantina.

Heus aquí'l programa del concert:

PRIMERA PART

Lo Cant de la Senyera	Millet
Lo Rossinyol	Mas y Serracant
La Gata y en Belitre	Pujol
Las Campanas de Nadal	Comes
La Mort del Escolá	Nicolau
Aucellada	Jannequin

SEGONA PART

Los Pescadors	Clavé
L'Emigrant	Vives
Cansó de Noys	Grieg
¡ Oh quín bon eco !	R. de Lassus
La Mare de Deu	Nicolau
La Bandera Catalana	García Robles
Els Segadors	Millet

Al ressonar las solemnials notas del nostre himne tothom dret y ab el cap descobert en senyal de respecte, se repetiren las ovacions ab que havían acullit las composicions que nostres choristas cantaren, mes al

finalisar nostre cant sigué immensa, reprementse després per milers de bocas tot sortint del local, alternant ab aclamacions á Catalunya, al « Orfeo » y al Centre Catalanista.

Acabat el concert se repartí als choristas un brenar y se'ns feu ofrena d'un recort de la jornada.

A l'hora anunciada pera eixir el tren acudí á l'Estació pera despedir-nos quasi be tot el poble y al arrencar el tren ressoná l'himne *Els Segadors*, coronat ab una salva d'aplaudiments.

L'« Orfeo » guarda un bon recort d'aquella excursió y en servará bona recordansa.

Concerts

Are vos parlaré de nostres concerts, d'aquestas manifestacions de estudi qu'exposém al nostre públich, que portém al defora de casa nostra, ab tot el convenciment de la nostra obra pera que ell en frueixi las bellas sensacions y ab sos aplaudiments nos alenti pera seguir endevant, confiats sempre ab son amor envers nostra obra de cultura, d'expandiment de las obras capdals de tots els pobles barrejadas ab las sencillas y corprenedoras cansons populars de la nostra terra, embaumadoras com la flayre de nostras montanyas.

L'any 1903 comensá ab la preparació d'un concert en obsequi á nostres socis protectors, que tingué lloch el día 25 de Janer. En aquest concert s'hi estrená l'*Adeste fideles*, cant gregoriá, hermosa composició d'un cayent popular qu'enamora, plena d'un encís que transporta y eleva l'esperit. *Tu es Petrus*, de Victoria, motet á 6 veus, rich en polifonia y escrit solsament per aquells que senten l'art en sa puresa; porta aquesta obra una ánima gran, especie de magestat que's desenrotlla en la forma tan envejada dels bons compositors del seu sigle.

Pel Juny la fals al puny, del immortal Clavé. Un altre obra que l'« Orfeo » s'honora tenintla en son repertori, composició d'un realisme vigorós, barrejada ab el sentimentalisme de l'epoca del plorat mestre, plena de poesia y de naturalesa pura, es una página descriptiva d'explendit conjunt, rica com totas las del immortal mestre de inspiradas melodías.

Primaverat, d'en Borrás de Palau. Composició molt sentida, exposada ab gran simplicitat y ab melodia inspirada que recorda la terra y l'avalora.

Lo Fill del Rey, armonisada pel nostre bon amich en Francesch Pujol. Hermosa cansó popular d'un encís qu'enamora, tractada ab molt

garbo y que acredita una vegada més las dots musicals del amich Pujol. En Pujol, creat dessota el frondosíssim arbre del Orfeó, ha esdevingut ja un notable compositor y que no dubto á de fernes assaborir, á no tardar, obras de l'empenta que la seva fantasía y erudició nos revelan.

Lo Noy de la Mare, d'en Nicolau. Heus aquí una nova victòria del distingit mestre catalá. Aquesta obra, inspirada en la cansó del mateix nom sobre lletra del gran Mossen Cinto, la glosa el mestre Nicolau, d'aytal manera, que resulta un treball de lo més serio. Plena de ciencia musical, clara y ingenua, l'obra resulta d'una veritat interesantíssima, d'un sentiment exquisit que va creixent fins al final ab una forsa, ab una intensitat que l'oyent se sent transportat enllá del temps, bressolat per la mare carinyosa.

Tots vosaltres recordareu bé prou l'entusiasme ab que foren rebudas aquestas composicions pel nombrós públich que omplenava per complert el Teatre de Novetats.

Poch indicat jo pera parlarne extensament com mereixen aquestas obras, deixaré qui ab autoritat pugui ferho, al parlarne.

Además de las composicions de primera audició l'« Orfeó » cantá

Lo Cant de la Senyera	<i>Millet</i>
Jovenívola	<i>Millet</i>
No't deixo Jesús.	<i>Bach</i>
Divendres Sant	<i>Nicolau</i>
Batalla de Marignan	<i>Jannequin</i>

Al cap de pochos días y seguint una costúm establerta, tingué lloch el día 5 de Febrer un concert extraordinari de pago pera donar á co-neixer las obras estrenadas en el concert de protectors.

La nombrosa concurrencia que assistí al concert que, igualment que l'anterior, se celebrá en el Teatre de Novetats, aplaudí ab entusiasme todas las composicions demanant la repetició d'algunas d'ellas.

El programa que l'« Orfeó » interpretá en aquest concert es com segueix :

Lo Cant de la Senyera	<i>Millet</i>
Adeste fideles (cant gregoriá)	***
No't deixo, Jesús	<i>Bach</i>
Divendres Sant	<i>Nicolau</i>
Lo Cant dels aucells	<i>Millet</i>
Jovenívola.	<i>Millet</i>
Pel Juny la fals al puny	<i>Clavé</i>
Don Joan y Don Ramon.	<i>Pedrell</i>
El Noy de la Mare.	<i>Nicolau</i>
La Mare de Deu	<i>Nicolau</i>
El fill del Rey	<i>Pujol</i>
La Gata y en Belitre	<i>Pujol</i>
Els Segadors.	<i>Millet</i>

Els aplaudiments més unànims varen coronar la tasca del « Orfeó » y refermaren l'èxit que en el anterior concert de protectors havian obtingut las pessas estrenadas.

En aquest concert hi assistiren alguns quefes de la fragata alemanya « Molke » que's trobava en ayguas de Barcelona y que la Junta Directiva havia invitat, els quals se desferen en elogis de la música catalana y de l'interpretació que dona á las obras l'« Orfeó Catalá ».

Scola Cantorum de París

Afanyós sempre l'« Orfeó » de contribuir á la cultura artística de nostra ciutat y fugint de tot exclusivisme, iniciá, junt ab la novella societat *Orquestal Catalana*, la vinguda de la célebre « Scola Cantorum » de París, que dirigeix l'intel·ligent Mestre Mr. Charles Bordes y de la que formen part els solistas Mlle. Marie de la Rouviere, soprano; Mlle. Marté Legrand, contralt; Mr. Jean David, tenor, y Mr. Albert Gebelin, baix, y ab aquest excelent quarteto la massa choral composta de 30 cantants.

Aquesta benemérita entitat, al igual que la nostra, s'ha emprés la noble y may prou alabada tasca de desenterrar l'art pur y sòlit que jeya oblidat en recons d'arxius y biblioteques ab el constant perill de desaparició.

Al seu costat s'hi ha format l'aplech d'artistas que actualment revolucionan la Fransa, deixebles d'en Cesar Franch, d'en Chausson, d'en Fauré, d'en D'Indy y de molts altres que al escalf de la música polifónica, interpretada ab gran puresa per l'esmentada entitat parisenca, han aixecat son vol per damunt dels sensualismes de la música francesa de nostres días.

S'organisaren tres concerts que tingueren lloch els días 20, 22 y 24 de Mars, essent el primer á càrrech de la « Scola Cantorum » y la « Orquestal Catalana », prenent part l'« Orfeó » unicament en el segon y tercer de la serie.

Heus aquíls programas d'aquestos tres grans concerts :

PRIMER CONCERT. — Día 20, á las nou de la nit

PRIMERA PART

Concert d'oboe y orquesta, Mr. François Jean. . .	<i>Handel</i>
Dos motets pera chor á veus solas (segle xvi) a). O vos omnes, b)	<i>Victoria</i>
Nos qui sumus in hoc mundo	<i>R. de Lassus</i>
Aria de «Castor y Pollux» (Mlle. Marthe Legrand y orquesta).	<i>Rameau</i>
Tres cançons francesas pera chor á veus solas (segle xvi). a) Mignone allons voir si la rose . . .	<i>G. Gosteley</i>
b) Quand mon mary vient de dehors	<i>R. de Lassus</i>
c) Au joly jeu de pousse avant.	<i>Jannequin</i>
Deploració final de «Jephté» (Mlle. Marie de la Rouviere, chor y orquesta)	<i>Carissimi</i>

SEGONA PART

Cantata Bleib bei uns denn es will abend werden, pera solos, chor y orquesta: a) Chor inicial. b) Aria de contralt (Mlle. M. Legrand). c) Choral variat. d) Recit de baix (Mr. Albert Gebelin). c) Aria de tenor (Mr. Jean David). f) Choral final	<i>Bach</i>
--	-------------

TERCERA PART

Madrigal (Mlles. de la Rouviere, M. Legrand, mon-sieurs M. David, Gebelin y orquesta)	<i>Faure</i>
Cançons populars francesas: a) C'est le Mai, joly Mai. b) Voici la Saint Jean. c) C'est le vent, frivo-lent; harmonisadas per	<i>J. Tiersot</i>
Redemption. a) Chor d'angels. b) Aria del arcàngel. c) Chor general (Mlle. de la Rouviere, chor y or-questa)	<i>C. Franch</i>

Programa del día 22, á dos quarts de quatre de la tarde:

SEGON CONCERT. — Scola Cantorum, Orfeo Catalá y Or-questal Catalana

PRIMERA PART

Ouverture de «Castor et Pollux».	<i>Rameau</i>
Dos motets pera chor á veus solas (segle xvi): a) Ave Maria	<i>Palestrina</i>
b) Ave Maria (Scola Cantorum)	<i>Josquin de Près</i>
O vúlnera dolóris (Mr. Albert Gebelin)	<i>Carissimi</i>
Dos alleluias gregorians, pera chor á veus solas: a) Pascha nostrum. b) Salve virga florens (Scola Cantorum)	<i>Carissimi</i>
Cant elegíach (Mlles. de la Rouviere, Marthe Legrand, Mrs. M. David, Gebelin y orquesta).	<i>Beethoven</i>

SEGONA PART

Quint acte de l'òpera «Armida», *Gluck*. — Armida, Mlle. de la Rouvière. Renaud, Mr. Jean David. — Ubald, Mr. Albert Gebelin. — Primer coryphée, Mlle. Jane Ediat. — Segon ídem, Mlle. Marie Pironnet. — Tercer ídem, Mlle. Marthe Legrand.

Escena primera: Armida y Renaud. — Escena segona: a) Gran xacona. b) Solo y chor. c) Ballet. d) Solo y chor. g) Recit de Renaud y Ubald. (Escena dels caballers). — Escena quarta: Armida, Renaud y els caballers. — Escena darrera: Armida, sola.

TERCERA PART

Divendres Sant (Solistas de la Scola Cantorum y Orfeo Catalá) *Nicolau*

Sanctus y Benedictus de la «Missa del Papa Marcello» (Scola Cantorum y Orfeo Catalá, baix la direcció del mestre Lluís Millet) *Palestrina*

Domine puer meus jacet (Diàlech espiritual) (Scola Cantorum y Orfeo Catalá, baix la direcció del autor) *Bordes*

Programa del concert del día 24, á las nou de la nit:

TERCER CONCERT. — Orfeo Catalá y Orquestal Catalana

PRIMERA PART

Orquesta sola baix la direcció del mestre Nicolau.

La Gruta de Fingal *Mendelssohn*

Ultima primavera *Grieg*

Fantasia sobre motius populars del Canadá. *Gilson*

SEGONA PART

Orfeo Catalá, baix la direcció del mestre Lluís Millet.

No't deixo, Jesús (motet á dos chors) *Bach*

Lo Noy de la Mare *Nicolau*

Teresa (primera audició) *Nicolau*

Credo de la Missa del Papa Marcello *Palestrina*

TERCERA PART

La Nit de Nadal (Poema sinfónich pera solos, chor y orquesta, baix la direcció del autor) *Lamote de Grignon*

L'éxit obtingut en aquestos concerts es bona mostra de que las iniciatives del «Orfeo» son estimadas y correspostas pel públich de nostra ciutat, de lo qual hem d'estar molt satisfets perquè demostra que existeix un esperit de cohesió remarcable entre'l nostre poble y l'«Orfeo Catalá».

Tardaré en oblidar las agradables sensacions que'ns proporcioná

la celebració d'aquestos tres grans concerts y la satisfacció ab que vejem marxar de brasset las duas entitats regeneradoras de la veritable música á Fransa y á Catalunya, entonant á l'hora sos cants populars que son la veritable expressió de l'ànima dels pobles.

Concerts populars

Els días 28 de Juny y 5 de Juliol l'« Orfeó Catalá » doná dos concerts de caràcter popular en el Gran Teatre Onofri, situat en el Paralelo.

La finalitat d'aquestos concerts no es altre que la de donar á conèixer la nostra música al poble obrer y á la vegada contribuir al socors dels menesterosos, puig els beneficis íntegros obtinguts en aquestos concerts, quina entrada se posá á un preu molt ínfim accessible als guanyats dels obrers, foren destinats á la beneficència del barri obrer del Poble Sec.

En aquestos concerts se posá de relleu l'intuitiva educació artística del treballador catalá que difícilment podria trobar-se en el d'altres païssos, puig posá francament de relleu, ab sos aplaudiments, l'impresió que li produhian obras tan refinadas com *Patria Nova*, *Las Balladas de Lormont* y *L'Aucellada*. Las cançons de la terra arribavan al cor d'aquells sencills obrers, fentlos vibrar las fibras més amagadas del sentiment y era bó de veure com en llurs caras, al ressó de aquellas dolsas melodías populars, hi resplandía el goig íntim fruït enllá del temps.

Alegrava el cor veure aplegada en aquell grandios teatre una munió tan gran presentant espléndit efecte veure agermanada en pintoresca barreja la brusa honrada del obrer y la levita del senyor, el sencill traje de la menestrala y'l luxós vestit de la senyora.

Resultá verament una festa eminentment democrática y altament catalana y imponent acte de cultura que l'« Orfeó » senyalá ben bé á fi de continuar per aquest camí d'educació social.

Heus aquí'l programa que s'executá en el primer d'aquets concerts :

Lo Cant de la Senyera	Millet
Lo Rossinyol	Mas y Serracant
Las Campanas de Nadal	Comes
La Gata y en Belitre	Pujol
La Mort del Escolá	Nicolau
Los Pescadors	Clavé
Las flors de Maig	Clavé
La Bandera Catalana	García Robles

L'èxit obtingut es la millor paga que podíam esperar, puig veyam plenament satisfets nostres desitjos interessant al honrat obrer català en l'obra artística que persegueix l'« Orfeo » y á ben segur que si aixís seguím fentho lograrem que'l poble llensi de sos llavis las tonadas exóticas que de per tot arreu han vingut á malmetre el gust, entelant ab son baf l'exquisida puresa de nostras flayrosas cansons populars.

Concerts de protectors

A las acaballas del any passat, els días 13 y 22 de Desembre, l'« Orfeo » cumplí ab els seus protectors celebrant dos concerts en son obsequi en el Gran Teatre Onofri.

Continuant la tradició establerta, l'« Orfeo » oferí als senyors socis protectors las primicias de las composicions noves, honorant d'aquest modo á tots els seus elements.

Las composicions estrenadas en aquest concert son: el poema *Cathalonia*, del mestre J. García Robles sobre lletra d'en Picó y Campamar, y *El somni de Gentil*, del jove compositor Vicens M.ª de Gibert.

La trilogía choral *Cathalonia* del mestre García Robles, la forman *Lamentació*, *Pregaria* y *Cántich d'Esperansa*.

Posant aquesta composició en son repertori l'« Orfeo » ha demostrat que no l'espantan pas las tascas més feixugas, puig *Cathalonia* es, sens dubte, una de las que ofereixen més dificultats y de las que posan á prova l'entitat que intenta portarla á la execució.

L'autor ha demostrat plenament que coneix els procediments moderns y ab ells s'encará al escriure aquesta composició, bellament concebuda, rica de melodías, d'una personalitat indiscutible y en quina l'autor s'ha endinzat per altres camps que l'assenyalan com á composició de las de més volada de son autor.

L'èxit de *Cathalonia* sigué extraordinari.

Un aplaudiment unánim y llarch exteriorisá la fonda emoció y entussiasme ab que'l públich rebía l'obra d'en García Robles, mentres l'obligava, en mitj de grans aclamacions, á pujar damunt de la butaca, desde ahont escoltava el concert.

El somni de Gentil, d'en Gibert, sigué una nota simpática que'l públich saborejá ab fruició. La composició, d'una senzillesa encantadora, resulta fresca y de melodia expontánia.

El públich escoltà atentament y aplaudí entussiasmat al jove compositor obligantlo á sortir al palco escénich pera tributarli un aplauso d'encoratjament.

Heus aquí'l programa executat en aquest concert :

PRIMERA PART

Lo Cant de la Senyera	Millet
La filla del Marxant	Vives
La Pastoreta	Vives
Don Joan y Don Ramon	Pedrell
Oh quin bon eco	Rolland de Lassus
Divendres Sant	Nicolau

SEGONA PART

De bon matí	Clavé
Lo Somni de Gentil	Gibert
Cathalonia (Trilogia choral). a) Lamentació.	
b) Pregaria. c) Càntich d'esperansa.	García Robles
Los Segadors	Millet

El segon concert dedicat als socis protectors del « Orfeó », igual que'l primer donat en el Gran Teatre Onofri, cridá gran concurrencia y feya bó de veure com gran nombre d'obers d'aquells encontorns desitjosos de sentir altre vegada á nostres choristas, anavan á taquilla y oferian el preu d'entrada del anterior concert, creguts que aixís podrian entrar. No'ns fou possible complaurels per l'excessiu nombre d'invitaciones qu'haviam repartit y principalment per esser dit concert dedicat exclussivament als senyors Socis protectors del « Orfeó ».

En aquest concert s'estrenaren *Teresa*, d'en Nicolau, y *Serenada de quatre galans á una dama*, del compositor rus Borodine.

En Nicolau va demostrar una vegada més l'amor que té per l'« Orfeó » al proporcionarli aquesta nova composició, veritable joia de bon gust y de sublm inspiració. *Teresa* es un idili exquisit, d'una tendresa corprenedora en la que la melodia popular hi juga un bell paper y que acredita un cop més el talent musical del mestre Nicolau.

La *Serenada de quatre galans á una dama* es un treball de gran simplicitat, sense cap pretenció y que l'avalora una enjogassada melodia ingenua á tot ser. Un somriure's dibuixá en els llavis del auditori, després d'aquella picaresca tornada d'aquell *ditxós estimar* tan intencionat.

El programa executat en aquest concert se componía de triadas composicions del nostre repertori, en el següent ordre :

PRIMERA PART

Lo Cant de la Senyera	Millet
Primaveral	Borrás de Palau
Las sagetas qu'amor tira.	Brudieu
La Mare de Deu	Nicolau
Lo Noy de la Mare	Nicolau

SEGONA PART

Cathalonia (Trilogia choral). — Lamentació. Pregària. Càntich d'esperansa *Garcia Robles*

TERCERA PART

De bon matí *Clavé*
 Serenada de quatre galans á una dama. *Borodine*
 Teresa. *Nicolau*
 No't deixo, Jesús *Bach*
 Aucellada. *Jannequin*
 Los Segadors *Millet*

L'èxit més falaguer mereixé aquest selecte programa del immens formiguer de gent que omplia fins á vessar tots els indrets del amplíssim Teatre del Paralelo, caldeiant l'atmosfera ab sos aplaudiments entusiasmats y ab son constant amor al art de la terra.

Aquestas son, estimats companys, encare que tractadas ab falta de trassa, si be ab sobra de bona voluntat, las gestas gloriosas portadas á cap per l'« Orfeo Catalá » durant l'any prop-passat.

No m'hi aturat á parlarvos dels projectes que han tingut ocupada la nostra atenció, porque á més de que esperém poderlos anar realisant en breu s'ha donat el cas de no trobar-me jo preparat pera portar á cap la tasca de ressenyarvos els treballs y tasques de la nostra Associació, ja que sobtadament m'ha sigut á mí confiada aquestos darrers díes, en la impossibilitat de esperar que aixís ho fés el qui, segons nostres estatuts, es l'encarregat de ferho, puig segons se os comunicá en la passada Junta general ordinaria, el Secretari del « Orfeo » dimití son càrrech.

Mes tan sols sigui de correguda, vull parlarvos del gran projecte de la Junta Directiva, del hermós projecte que ha servat sempre en son cor y en sa pensa: de l'edificació de la casa del « Orfeo » ab una gran sala d'audicions.

Avuy ja es quelcom més que una idea vaga, indecisa; es ja un projecte ab tota forma, pròxim á apareixer, cercant l'ajuda de tots aquells que's desvetllan per l'art y la cultura de la nostra terra.

Jo sols puch dirvos que l'« Orfeo Catalá » á no tardar durá á bon terme aquest projecte qu'ha sigut y es l'ideal de la actual Junta Directiva á quin fi dirigeix tots sos esforços y totas sas activitats.

L'« Orfeo » tindrà casa propia, digna de l'importancia del mateix, ab una magnífica Sala d'audicions ahont nostra massa choral podrà vessar el devassall de armonías de tots els pobles y que vindrá á esser el veritable temple del art musical de la nostra Catalunya.

Avans d'acabar, permeteu que en nom del « Orfeo Catalá » dirigeixi un entusiasta remerciment als que més de dret s'han afanyat pera mantenir y fins empenyer avant el bon nom del « Orfeo Catalá ».

May prou admirat serà'l desinterés y entussiasme ab que'ls nostres mestres venen portant á cap l'obra gloriosa del « Orfeó », y per aixó'm plau y considero dever, dedicar desde aquesta memòria un coratjós aplaudiment al nostre infadigable mestre Millet; á la distingida profesora Na Emerenciana Wehrle per sa tasca constant y profitosa per la nostra Institució y als mestres senyors Comella, Salvat y Pujol per sa valiosa cooperació y per el bon acert ab que desempenyan llurs càrrechs.

Aixís mateix me plau estendre aquest aplaudiment á las professoras auxiliars de las classes de solfeig senyoretas Antonia Sancristofol, Carme Fonollar y Margarida Obrador, que també ab una constància y bona voluntat digne de premi se fan mereixedoras al nostre agraïment. Igualment fem extensiu nostre aplaudiment als caps de corda senyoretas Pilar Roca, Loreto Roca y Delfina Ticó, y'ls senyors Isidro Cardús, Ramón Calvo, Joseph Ferré y Joseph Bertrán, que d'una manera tan encertada contribuïxen al major ordre y organisió de nostra Societat.

A tots ells en particular, y á la Secció choral en ple, segur d'interpretar la voluntat de tots els elements que composan l'« Orfeó », los hi doném desde aquest lloch grans enhorabonas, donchs tots ells per sos treballs desinteressats, mereixen be de la Patria y agraïment dels vers aymants del Art de la terra.

Seguím, companys, per aquest camí y no defallím ni un instant en nostre peregrinatge; y si algún cop el malhaurat amor propi ó las petitesas de que ningú está lliurat com á homes que som, vinguessin á interposarse en nostre camí gloriós, rebutjemlas ab energia y alsém els ulls ben enlayre, molt enlayre, vers l'excelsa finalitat que perseguím, y aixís no serà pas difícil que la germanor y absoluta mancomunitat que deu informar tots els nostres actes, desapareixi jamay.

Si aixís ho fem no hi ha pas dubte de que'l nostre camí esdevindrà triómfal y serán profitosos nostres esforços.

La obra que junts portém á cap es obra d'amor. No ho oblidém y sembrém coratjosos aquesta bona llevor perque ab ella arribarém en el fons de tot de l'ànima del poble solcantla ab las harmonías dels nostres cants.

Y si logrésem sembrarhi en aquest terror, companys, ¡qué hermosos esdevindrán els fruyts que la Patria'n cullirà!

HE DIT

Nostra Biblioteca

Acabeu d'escoltar la ressenya de la vida del « Orfeó » durant l'any 1903, plena de gestas gloriosas, d'actes ben importants baix tots els aspectes, y que demostran l'esplet de vida de la entitat á que pertanyém. Ha de semblarvos, donchs, ben insignificant y fins indigne d'atraure vostra atenció la modesta branqueta de l'arbre frondosíssim qu'aquestas mevas ratllas tractarán de descriureus, posant en evidencia sas humils bellesas y excelencias. Mes lo que avuy es solzament branqueta, pot y deu creixer omplintse d'esplendit fullam y blanca florida, fins á formar com un altre arbre robust y superb que sense apartarse del que li dona vida, aplegui sota la seva augusta ombra als sedents de sabiduría, delitosos d'esbrinar las llissons que'l murmui misteriós de son fullam remoreja, mogut per l'alenada dels sabis de tots els temps.

Aquesta actualment petita branca del « Orfeó » es la Biblioteca.

Aixís com l'arxiu musical, degut á las necessitats naturals de la entitat se troba avuy, especialment per lo que afecta á obras de carácter vocal, á un nivell molt per sobre del usual, tant pel nombre com per la calitat, havent sigut encaminats tots els esforços, desde'l naixement del « Orfeó », al assoliment d'aquest ideal, baix la guía expertíssima de nostre mestre en Lluís Millet, pot dirse que la creixensa y enrobustiment de la Biblioteca data de ben poch temps. Y aquest fet, com tots els fets, té una explicació que compendreu tot seguit.

Tots sabeu qu'un aplech de bons llibres, no diguéim ja opulent sino fins modest, el d'un senzill aficionat per exemple, representa un cabal esmersat bastant considerable, y l'esmersament d'aquest cabal sols pot ferse fruhint d'una posició desembrassada. Donchs bé, mentres els medis de vida material del « Orfeó » han estat els justos pera cubrir sas necessitats més perentorias, no hi ha hagut Biblioteca ni s'ha pensat en crearla y sols quant aquells medis rebassaren el nivell de necessitats, de

lo que no fá pas molt temps, fou quan ens esperoná un nou desitj, el de crear una Biblioteca digna del « Orfeo ». Y heus aquí explicada la causa de la juvenesa de nostra Biblioteca, explicació que es al ensemps una demostració evident del gros desenrotllo d'aquesta casa.

El primer període de formació de nostra Biblioteca, fou bastant penible y no molt brillant. Com s'acostuma á fer en semblants casos, al ensemps qu'ab fondos de la Societat se feyan algunas adquisicions, no moltes ni importants, s'apel·lava al socorregut medi de trucar á la porta d'escriptors y benefactors demanántlosi als uns que honressin al « Orfeo » ab el donatiu de las obras de sa producció y als altres ab els exemplars sobrers ó duplicats de sas bibliotecas.

Aquesta crida, si bé no doná resultats esplendits, contribuí y segueix contribuint al augment de nostra llibrería, fentse mereixedors els donadors d'obras al sincer agraïment que la Societat se complau en manifestalshi.

Pro, com ja he dit, els resultats que aquest procediment pot donar no omplían las aspiracions dels que somniavam y seguim somniant ab una creixensa robusta de nostra Biblioteca y alashoras fou quant s'imposá la necessitat de que'ls sacrificis del « Orfeo », ja que son estat económic felisment ho permetía, fossin d'una importancia relacionada á la consecució del fi perseguit.

Vingué una subasta d'obras duplicadas al Ateneo Barcelonés, y aquella fou la primera ocasió qu'ab las nostras propias foras ferem ingressar una important partida de llibres al fondo social. Y mentres cercavam ocasió nova d'adquirir no ya unas pocas obras, sino un aplech tant ó més important que'l primer, anavam fent trevall de formiga, arreplegant avuy un volum, un altre día un parell més y aixís poch á poch, anavam esmersant la assignació mensual que la Junta Directiva havia votat.

A n'el mestre Millet es deu el descobriment d'un niu important, que per are es el que d'una sola vegada ens ha portat més obras y de més grossa importancia. Era á Tarragona ahont se trobava aquella niarada. Un bon vellet capellá, Mossen Bonet, l'organista de la Seu d'aquella ciutat, havia anat aplegant ab paciència y constancia admirables y no escassa quantitat de diners gastats, una biblioteca d'obras de literatura y didáctica musicals, que honrava verament sas aficions y's feya digna d'admiració en aquesta terra ahont els músichs no son pas gayre aficionats á estudiar y llegir, sobre tot llibrots vells y especialment els que tractan de llur art. Donchs en la Biblioteca de Mossen Bonet las obras antigas, algunas d'ellas fins reunint aquellas condicions de raresa que fan esborronar de goig als bibliòfils, eran las que més abundavan. No varem dubtar ni un moment. Cap á casa las obras, — diguerem, — que

d'ocasions com aquesta no se'n presenten gayres. Y el qui us parla en aquest moment feu un viatge exprés pera ferse càrrech de l'adquisició, y posarla en las condicions necessaries pera esser transportada.

Me complasch en remarcarvos l'importancia de l'adquisició susdita perque, com ja he dit, es de las que's presenten tan rarament, que han de senyalar-se ab pedra blanca y poden contarse ab els dits.

Y bé, la base ja hi era y el fonament era sòlit. Donchs vinga materials y á bastir l'edifici tan ràpidament com fos possible. Y aixó es lo que hem fet durant aquest últim any. Aplegar materials ab una abundó y d'una qualitat tant excelents, que si aixís durava, encara que no més fos mitja dotzena d'anys, jo us asseguro que la nostra biblioteca faria rotllo y donaria enveja á més de quatre que per aquets mons es vantan d'importancia.

Anem are á tractar ab molta brevetat, pera no cansar la vostra atenció, dels components actuals de la Biblioteca de nostra entitat.

No us ponderaré pas la magnitud de lo que en ella's troba referent á Bellas lletres, Historia, Filosofia y Doctrina, Crítica literaria, Obras de consulta y totas las seccions de que usualment se componen las Bibliotecas, perque fora enganyarvos donant importancia á lo que per are realment no'n té.

Que'ls autors capdals de nostra terra y fins de fora hi están representats més ó menys nombrosament y fins us diré sense ferhi un mal paper per lo que's refereix á las seccions susdites, aquesta es la veritat. Pero no podem envaninsen, perque baix aquest aspecte la nostra biblioteca no té més importancia que la de molts aficionats, y no parlém are de las del Ateneo, Arús y altres públicas y socials y fins particulars, enfront de las quals hem de dir que no som ningú.

No era cap aquest costat que anavan las nostras miras, ni anavan nostres esforços encaminats á fer lo que ja está fet. L'ideal que perseguíam y perseguím es la creació d'una biblioteca escencialment musical. Y are se m'acut una observació. He dit avants lo que diu tothom, desde el mestre Pedrell fins al que's creu tindre una mica d'il·lustració; que'ls músichs en nostra terra no son aficionats al estudi. Potser no es pas d'ells tota la culpa, perque pera estudiar se necessita materia estudiable. Y sabríau dirme ahont se troba á Barcelona un lloch ahont la materia musical estudiable hi sia reunida ab aquellas condicions de progressió, abundancia y bona classificació necessaries, pera que l'estudi sia profitós? Jo no he pogut pas trobarho. En algunas bibliotecas trobareu exemplars d'obras interessantíssimas, transcendents, tractant de música. Pro aquestas son pera'ls que ja saben, son pera'ls que venen preparats per un estudi progressiu de lo simple á lo complex, ó pera'ls que dotats d'una intel·ligencia claríssima y un esperit d'assimilació extraordinar

sembla que tot s'ho portin après d'un altre mon. Aquets últims son els menys, son molt pocs. Digueume, donchs, qu'han de fer els altres, els que peniblement han d'anar amagatzemant materials pera enfortir sos coneixements. Dos camins els quedan. O posarse á geure, que es lo que fan els més, ó agabellar ab golut afany coneixements poch entesos y mal pahits que's lo que fan els menos, els dotats d'energía.

No es, donchs, un ideal ben noble el que perseguím? No es una obra de cultura y civilisació la que tractém de portar á cap?

Ja l'hem comensada y, ajudant Deu, la seguirem ab fermesa.

Pera que sense ferme enutjós pogueu fervos cárrech de lo que ab temps relativament curt hem fet en aquest sentit, vos diré solsament que en nostra biblioteca hi figuran actualment unas 200 obras, referents á música, didácticas, críticas, de consulta, purament literarias, de tot hi ha. Passant la vista pel catálech hi llegireu els noms prestigiosos de De Coussemaker, Gevaert, Fetis, Chorón, La Fage, D'Indy, Eximeno, Gerbert, al costat de crítichs com Berlioz, y dels d'avuy Jullien Mesnard, Bellaigue, etc. Ni acabaria en bona estona, ni aixó es un diccionari, ni la vostra paciència suportaria la rastatllera interminable de noms que podria dirvos. Citaré solsament alguns de Catalunya y altres d'Espanya, per esser els que de més aprop ens interessan. En Pedrell no podía pas mancarhi, al costat d'en Saldoni y altres dels temps moderns. Y de l'antigó en Cerone, en Nassarre, el catalá Amat, autor del primer tractat de guitarra, en Montaninos, en Joseph de Torres y Martínez Bravo y tants y tants altres.

Ab lo dit me sembla que n'hi ha prou pera que compregueu que no es pas despreciable lo que tením, sense per aixó perdre de vista que lo que'ns falta es de tal importancia que cal trevallar desesperadament pera que algún día poguéu llensar el crit de victoria.

Y are vos parlaré de lo que tots portém més al cor, de lo que l'« Orfeó Catalá » té la gloria d'haver fet coneixer y estimar: de las cançons populars.

No podíam pas deixar de pensarhi en la estimada de l'« Orfeó ». No havíam pas de deixar á recó lo que ab tanta constancia hem treballat pera que sortís á la llum, anantho á cercar en els recons més humils.

A la Biblioteca del « Orfeó », donchs, las cançons populars hi han pres lloch preferent al costat de la literatura musical. Hem comensat per aplegar las obras que á Catalunya y Espanya s'han publicat en aquest sentit, tenint de confessar que no son pas moltes ni molt excel·lents per lo que á la música se refereix. Després hem anat á cercar las de fora, perque els cants del poble son germans. Y ens hem quedat plens d'admiració del conreu que per tot, y especialment á Fransa, s'ha fet d'aquesta branca del Folk-lore. No es, donchs, d'estranyar que per

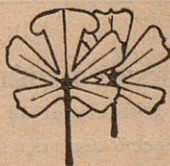
cada colecció de cants populars russos, italians, irlandesos, escocesos, suecs, (que de tot aixó tením) se trobin en nostra biblioteca moltes colleccions de cants de la nació vehina.

Procedint igualment que he procedit ab la literatura musical, vos diré que tením unas 70 obras, la majoria d'ellas ab melodías notadas, poesías solas las altres y algunas d'història y crítica de la cansó popular.

Y are que coneixeu l'estat en que'ns trobém, serveixi aixó d'encoratjament y esperó pera anar sempre á més avant.

El Bibliotecari,

FRANCESCH PUJOL

Composicions estrenadas en 1903

Adéste fidèles (Cant gregorià)	***
Tu es Petrus	<i>Victoria</i>
Pel Juny, la falç al puny	<i>Clavé</i>
Primaveral	<i>Borràs de Palau</i>
Lo Fill del Rey (Cansó popular)	<i>Pujol</i>
Lo Noy de la Mare	<i>Nicolau</i>
Concert protectors. — Teatre Novetats. — 25 Janer 1903.	
La nostra bandera	<i>Millet</i>
Monastir de Poblet. — 1.er Juny 1903.	
Lo Somni de Gentil.	<i>Gibert</i>
Catalonia	<i>García Robles</i>
Concert protectors. — Teatre Onofri. — 13 Desembre 1903	
Serenada de quatre galans á una dama	<i>Borodine</i>
Teresa	<i>Nicolau</i>
Concert protectors. — Teatre Onofri. — 22 Desembre 1903	

LLETRA DE LAS COMPOSICIONS

ADÉSTE FIDÉLES

Cantich per lo Naixement de N. S. Jesucrist

(TRADUCCIÓ DEL TEXT LLATÍ)

Acosteuvos, fidels, alegres victoriosos,
Veniú á Betlehem.

Al Rey dels Angels contempleu nat.
Veniú, adorem al Senyor.

Mireu! Deixat lo remat, cridats els humils pastors,
corren al bressol.

Anemhi també nosaltres, plens d'alegria.
Veniú, adorem al Senyor.

De l'Etern Pare, l'esplendor etern.
fet home veurém;

a Déu-infant ab volquers cobert.
Veniú, adorem al Senyor.

Per nosaltres, pobre y á la palla posat,
acariciemlo ab piadosos abraços.

Al qui aixís nos estima ¿qui no estimara?
Veniú, adorem al Senyor.

J. R., PBRE.

PEL JUNY, LA FALS AL PUNY

I

Jovent!
L'alba ja apunta!
Lo corn
trenca la són.
Hala, companys!
Lo gay estiu arriba,
Hala, a segar lo blat!

Vinga lo clau
y la corretja;
vinga la dalla;
vinga'l volant,
y al camp!

Quan lo sol lo cranch voreja,
lo solstici no està lluny.
A la sega, puig l'adagi
diu: «Pel Juny, la fals al puny».

Anem al camp!
Seguem, que ve l'Estiu!
Marxem tots al compàs
d'un cant joliu!

II

Va un segador mitj capficat;
d'uns ulls de cel resta etcisat;
resta etcisat lo segador.

Oidà
Viva l'amor!

L'espigolaire d'ulls de cel,
pel segador sembla de gel,
sembla de gel per l'aimador.

Oidà!
Viva l'amor!

—Nina, la nina bufona
que'l cor m'empresona
y al foc lo condemna:
mira que'l cor d'una femna,
quan tendra sospira,
petita guspira

l'encén;
mira que'l pit que refusa
lo pleit homenatge
d'un cor que s'abrusa,
reb a vegadas damnatge
del foch que ell atia
pot-ser a gratient.

Ella se'l mira
y ab goig sospira.

Sol en lo món y bon feiner,
lo segador busca muller;

troba una verge de candor.

Oidà!
Viva l'amor!

Lairom, tral-là, lairom!
Ditxós lo galàn segador!
Lairom, tra-là, lairom!
Oidà, oidà!...
Viva l'amor!

III

—Alto tot-hom,
que hem arribat al camp!

—Ja surt lo sol...
Apa, donchs, al treball!

—D'alegria bat lo cor!
—Mireu quin blat

més regalat!
Res de tosell.

—Mà a las einas! Llestos, llestos!

—Quin floret d'espigas d'or!

—Quin gra més rich.

Fort, ple y bonich,
xeixa tot ell.

—A la feina! Anemhi, anemhi!

—S'ha engroguit la palla.

—Torç lo coll l'espiga.

—Empunyem la dalla!

—Hala, a fer fatiga!

Ab delit la sega comencem!
Anem! Anem!

IV

Enguany no espletan
las herbas que'l blat malmetan:
nociu cissanya

que xucla sa fèrtil canya.

Si's veu la niella,
la púmula y la rosella,
al menys no abundan
cugula, margall ni jull.

Apa: dali, dali, dali!

Sega arran la fals lleugera;
l'esclopet salva un descuit;
lliga lo vencill la garba,
y el garrot cargola'l nus,
Lo bordó sosté la pila;
lo rempi pallas recull,
y en lo clau l'oscat de l'eina
ab sa pedra trau quiscú.
Vinga'l pitxell y un rosegó!
Hem enllestit una mojada.

Y are, al tornar a la segada,
hem de cantar-ne un cansó
que no hi ha molt que n'es dictada.

V

Tris lo cor, febril la pensa,
bella nina de quinze anys
va al fossar, hont s'ens temensa
plany de vespre sa orfandat.
Al retorn un nin l'atura;
foll d'amor per ella está;
fui la nina, y s'ens ventura
lo donzell en terra cau.

Més ay de l'ay,
l'orfaneta trista!
Ay, que més ay,
sent lo cor malalt!

Lo donzell partí a la guerra;
de la guerra no ha tornat;

foll d'amor en llunya terra
ha trobat la mort d'un brau.
La nineta s'horripila;
fa un gemech e inclina'l cap...
Y ay!... las ninas de la vila
la duràn demà al fossar!

Ay, ay de l'ay!
L'orfaneta es morta!
Ay, que més ay!
Al cel, sia ja!

VI

Ja que a la colla
causa condol
de l'orfaneta
la trista sort,
are entonar-ne
nos correspon
una rondalla
que alegre'ls cors.

VII

Riba en amunt va una hermosa vaquera;
riba en avall ve un afable pubill.
Sota d'un vern ella's para y l'espera;
ell á sos peus llença en breu un sospir,
y el rossinyol canta alegre en l'ubaga;
«Tuit, tuit, tuiti-tiu, tiu, tiu, tuiti-ti!»

Sota del vern y assentada en la molsa
lliga sos cors la parella gentil;
brilla en sos ulls la mirada mes dolça;
mou sos semblants lo més tendre somris,
y el rossinyol va cantant en l'arbreda:
«Tuit, tuit, tuiti-tiu, tiu, tiu, tuiti-ti!»

VIII

Apa, a la garba!
Dali s'ens treva!
Apa, enllestimnos!
Dali de ferm!
• Dallem!
Depressa!

Enguany no espletan
las herbas qu'el blat malmetan:
nociu cissanya
que xucla sa fèrtil canya.
Si's veu la niella,
la púmula y la rosella,
al menys no abundan
cugula, margall ni jull.

Bonica cullita!
Forment nèt y pur.
Qui més bé aixarcola,
millor xeixa cull.
La tasca's remata;
mitj-dia no es lluny:

ja la recadera
lo dinar nos du.

Las espigoladoras,
fent de sos dits arpellas,
dels espigalls que cullen
forman galans gavellas.

Dallem!
Dali de ferm!

IX

Ja hem acabat!
S'ha rematat la tasca.
Sembla que n'hem fet via.
Marca lo sol mitj-dia.
Apa, donchs, a dinar!

Hala, a replegar las einas!
Désilas quiscú en sas veinsas,
puix la trompa'ns ha ordenat
que dem trevas al treball.

Vaja, ninas : dret a l'ombra !
Vaja, joves : a dinar !

X

Cap al bosch !
Cap a l'ubaga fresca,
que ab lo ventet de dalt
lo menjar se refreda.

Gais bailets
paran la taula en terra;
sota d'un roure antich
la minestra fumeja.

Ay, quin olor !
A dinar, a dinar !

Y abans d'empendre la vessana
que encare resta en aquest camp.
ballarem, ninas, la sardana
sobre'l rostoll del tros segat.
Tral-la-ral, la, la, la, la, la !

Y entre amoretas y sospirs
que l'oreig dols transportarà
pot-ser l'amor en son bertrol
deixe algun cor empresonat.
Tral-la-ral, la, la, la, la, la !

Ja que'l pa's guanya ab sa suor,
visca felís lo segador.
Visca l'amor !

JOSEPH ANSELM CLAVÉ

PRIMAVERAL

Hont va'l Sol de Mars,
revestit de festa?
Va cel a través
a buscar promesa.
Se'n vol mullerar
per la primavera.
Entre terra y cel
troba s'amoreta.
Tròbala plorant,
y ab amor la besa.
La pluja d'Abril
per companya ha presa;

las bodas avuy
al cel las han fetas.
Qui'ls ha desposat
es la primavera:
per capella'l cel,
per altar la terra.
Déu ha benehit
la galant parella.
Els fills que tindran
seràn rosas veras,
lliris y clavells,
papellons y abellas.

APELES MESTRES.

LO FILL DEL REY

(CANSÓ POPULAR)

* Si n'eran tres ninetas (mey ay!) — sota 'l torrent:
* l'una'n renta bugada (mes ay!), — l'altra l'extén;
* l'altra'n cull violetas (mes ay!) — pel fill del rey.
* El fill del Rey passava (mes ay!) — ab un pom d'or:
* tira una pedra enlaire (mes ay!), — toca l'amor:
* tòcala ben tocada (mes ay!) — al mitj del cor.
* « Si t'he fet mal, 'moreta (mes ay!) » — « Ay! Algun poch,
* algun poch y no gaire (mes ay!) — al mitj del cor. »
* « Si t'he fet mal, 'moreta (mes ay!) — bé's curarà;
prou barbers n'hi ha en Fransa (mes ay!) — pera curà;
y si aquestos no n'hi bastan (mes ay!) — d'altres n'hi ha:
prou diners n'hi ha en bossa (mes ay!) — pera pagà.
* A l'horta del meu pare (mes ay!) — una herba hi ha:
* cura de mal d'amores (mes ay!) — 'neula a buscà.
* Mentre són a buscarla (mes ay!) — sent tocà a morts:
* la Marieta es morta (mes ay!). — Déu la perdó.
Ahont li faràn l'absolta? (mes ay!) — Sota'l balcó?
Ni en balcó, ni en finestra (mes ay!), — ni en finestró,
sinó en una rexeta (mes ay!) — a fè oració:
l'oració qu'en feyan (mes ay!) — llantos y plors.

Los versos senyalats ab asterisch són los que's cantan.

LO NOY DE LA MARE

Mentres Maria bréssava y vestia
son ros y tendre Fillet, que no dorm,
per que no plore ni en terra s'anyore,
dolsa li canta, dolseta cansó.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Cada gronxada't daré una abrassada,
cada abrassada un beset amorós;
mes rosses trenes seràn tes cadenes,
niu y alcoveta les ales del cor.
Que n'es de bella ta galta en poncella!
Que'n són de dolsos tos llavis en flor!
Són una rosa que'ls meus han desclosa
sols per xuclarne la mèl de l'amor.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.

Feuli, orenetes, cansons d'amorettes;
càntals albaides, gentil rossinyol;
si li es poch fina ma falda de nina,
baixin los Angels, del cel un bressol.
Sien ses ales glasser de tes gales,
sien sos brassos coixins de ton cós.
Jo pertos polsos ne tinch de més dolsos:
pera envolcarte, les teles del cor
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.

Sia ta faixa, si'l cel no t'en baixa,
quatre palletes de sech polioli;

quatre palletes tot just floridetes
que't serviren de faixa y llensol.
Guarníumel, Angels, bressàumel, Ar-
càngels,
d'aire, bon aire tot fentli l'amor,
mística bresca lo cel li servesca,
si en llet de Verge no troba dolsor.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.

Dels Reys l'estrella claríssima y bella
n'es baixadeta a posarse en ton front:
quan ells te miren, gelosos se'm giren.
Quina faldada de perles y flors!
Totes s'esfloren les flors que t'anyoren:
feyales naixer ton riure melós;
tornen revjure si'ls tornes a riure,
mes ay!... sols beuen rosada de plors.
Quan se n'adonen, los Angels entonen
càntichs de festa que's tornen de dol:
ab Tu abans d'hora clareja l'aurora,
ab Tu abans d'hora ha de pondres lo sol.
Mentres Maria bréssava y vestia,
veu ses manetes creuades al cor:
prou l'endequina d'amor la jognina,
que Fill y Mare barrejan sos plors.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
que en la creu dura morirem tots dos.

† J. VERDAGUER, PBRE.

LA NOSTRA BANDERA

Alçém els cors que ja tenim bandera
Enarborada sota el nostre cel:
En nostras mans hi ha nat com rosa
[vera.
La fló en l'espai, pro en nostre pit
[parrel.

Els bells colors ha desplegat en l'ayre
L'amor hi llú en l'or barrat de sang,
Escampa arreu la poderosa flayre
Ab que reneix un poble fort y franch.

Agermanats per ella en pau y en guerra
Marxém units per viure y per morir:
Santa es ta causa, catalana terra,
Bell es el seny en que ha volgut florir.

Oh! Catalunya, nostra mare aymada,
Viurém fidels al seny del teu amor;
Si cal morir servant la flor sagrada
Caurém contents bó y estrenyentla al
[cor.

JOAN MARAGALL

LO SOMNI DE GENTIL

(DEL POEMA «CANIGÓ»)

Somnia, Gentil, somnia,
deixa volar ton cor bell,
mentre'l somni no's desnia,
com de sa branca l'aucell.
Aigües de neu te breçolan,
te vetllan cors virginals,
aixam d'abelles que volan
del teu hermós al encalç.
Los somnis són unes ales
per volar dintre l'edem;

mentres dins tu te regalas,
nosaltres te breçarem.
Te breçarem sobre roses,
tot cantante un himne dolç:
de dia, el de las aloses;
de nit, el dels rossinyols.
Somnia, Gentil, somnia,
deixa volar ton cor bell,
mentre'l somni no's desnia,
com de sa branca l'aucell.

† JACINTO VERDAGUER, PBRE.

CATALONIA

LAMENTACIÓ

Oh Patria, oh Mare Patria!...
Oh Reyna sens ventura!...
Tu, abans tant poderosa,
tota endolada y trista
seus ara entre las runas
del esplèndit palau de ta grandesa!...

Miraula, oh Nacions, la Mare nostra!
Miraula, oh Nacions, la que fou Reyna
viu ara en la miseria y en l'oprobí!...
Sos enemichs, aquells que s'enriquieren
ab sos tresors, avuy la senyorejan!...
Ajupits sota'l jou de lleys estranyas,
sos fills son ¡ay! portats en cativeri!...
Miraula, oh Nacions, y compatiula
la Reyna sens ventura,
que ab ulls entenebrats per la tristesa
va plorant pels camins, sense paraulas
per dir la pena inmensa que l'acora!...

PREGARIA

Senyor, Senyor, esguarda'ns
y mira nostre oprobí!...
Senyor, si nostres pares delinquiren,
si romperen l'aliança sempiterna
passant a gent estranya la corona
de ton poble, bé prou que'ls castiga-
[res]!...
Terrible fou, més merescut el càstich;
que al cloure'ls ulls en presó fonda y
[negra]
lo Príncep rebutjat, que ungit havias,
el sol de nostra gloria
s'entenebrà per sempre, y, abatuda
de nostre antich casal l'alta grandesa,
apesarada y morta va esfondrarse!...

Senyor, Senyor, esguarda'ns
y mira nostre oprobí!...

Senyor, si nostres pares delinquiren,
esmenta que no són, y encara dura,
encara dura'l càstich!...
Si pecaren, recorda

que, devaners un jorn de tos exèrcits,
per terra y mar tos temps victoriosos
l'imperi de ta Lley varen estendre!
Per ta lley, per el Dret y la Justícia
com ells volem combatre!...

Senyor, aixecans de la pols y enlay-
[ra]ns;
retorna a l'host vençuda la bandera
de l'avior; retorna
la Mare Patria als órfens
que fa sigles l'anyoran y la cridan,
més ¡ay! sempre debades!

CÀNTICH D'ESPERANÇA

Paraula del Senyor!... Per Catalunya
paraula de conhort y d'esperança!...
Juli!... Diu el Senyor:—Alsat y alégrat!
Alégrat en ton cor. ¡Oh Catalunya!
La dissort pogué abatre ta grandesa,
no envilirte!... Perderes la corona,
no'l seny!... Jamay, devant els ídols
flectares ton jonoll!... Tos temps serena,
tranquila y forta, en Déu sols espera-
[res]!

Per çó, diu el Senyor, oh Catalunya,
t'alçaré de la pols y ufana y forta
t'enlayrarás com l'arbre
que reffloreix pompós per primavera.
Com lo crit del pastor que crida y xiula
per aplegá'l remat de sas ovellas,
retronará ma veu cridant tos pobles
y a tu vindrán las illas y realmes
avuy esbarriats. Llavors, vestida
de magestat y gloria, oh Catalunya,
t'alçarás entre'ls pobles de la terra
com una torre altíssima;
tos fills a ton entorn com un exèrcit
terrible y fort en ordre de batalla!.....

RAMÓN PICÓ Y CAMPAMAR.

TERESA

De Jesús crucificat
Teresa está enamorada;
du sa imatge sobre'l cor,
son amor dintre de l'ànima.
— ¿Donchs qui us ha clavet aixís? —
plorant un jorn li demana. —
Qui us ha clavet a la Creu,
donchs per qué a mi no m'hi clava?
¿Qui us foradà, peus divins?
¿Donchs qui us obrí mans sagrades
que agenollats a Bethlem
los serafins adoraven? —
Una idea ja li'n ve
que li asserena la cara:
arranca'l clau de sos peus,
de sos dits fent estenalles,
cambiantlo ab un clavell

florit a la matinada;
arranca'l clau de ses mans
y dos clavellets hi encasta.
Posántloshi, d'un a un
los clavellets olorava;
olorant los clavellets,
sobre la Creu se desmaya.
Lo seu pare es fora al camp,
la seva mare es a l'argua;
¿Qui vindrá a darli socors,
si está soleta a la cambra?
No hi está soleta, no,
que hi es l'Amor que tant ayma;
com sos claus ja son clavells,
lo bon Jesús se'n desclava,
y abaxant-se de la Creu
ja li'n dona una abraçada.

† JACINTO VERDAGUER, PBRE.

LLISTA DELS SENYORS SOCIS

—— 1904 ——

--- 1904 ---

JUNTA DIRECTIVA

JOAQUIM CABOT Y ROVIRA
President

VICENS DE MORAGAS
Vis-president

ANTONI DE SABATÉS Y VILA
Secretari primer

ANSELM DOMENECH Y FERRÉS
Secretari segon

PERE A. MILLET Y VILLÁ
Tresorer

MARTÍ ESTANY Y MARTÍ
Comptador

VÍCTOR BROSÀ Y SANGERMÁN
Conservador

FRANCESCH PUJOL Y PONS
Bibliotecari

ABEL BONET - RAFAEL VIVES - JOSEPH LÓPEZ FRANCH
Vocals

MESTRES

LLUIS MILLET Y PAGÉS
Director

JOSEPH M.ª COMELLA Y FÁBREGA
Subdirector

EMERENCIANA WEHRLE
Professora de Cant

JOAN SALVAT Y CRESPI
Professor de Solfeig

FRANCESCH PUJOL Y PONS
Mestre auxiliar

SENYORS SOCIS HONORARIS

Dmitri Slaviansky d'Agrenéff
 Olga Slaviansky d'Agrenéff
 † Antoni Gallissá
 Felip Pedrell
 Antoni Nicolau.

CHORISTAS — SECCIÓ D' HOMES

PRIMERS TENORS

Alegre, Pere
 Agell, Lluís
 Blanch, Joan
 Barri, Joseph
 Cardús, Isidro
 Font, Antoni
 Guiu, Ramón
 Girona, Joseph
 Massip, Emili
 Mestres, Eusebi
 Parera, Tomás
 Portell, Alexandre
 Rafart, Eduard
 Roig, Arthur
 Vall, Jaume
 Ventura, Pere
 Vila, Joseph M.^a

SEGONS TENORS

Buscá, Gayetà
 Benet, Ramón
 Botey, Arthur
 Calvo, Ramón
 Canyellas, Baldomer
 Gonzalo, Eduard
 Guitart, Domingo
 Gorgoll, Lluís
 Junoy, Emili
 Lapeyra, Enrich
 Lleyxá, Francesch
 Llauradó, Bonaventura
 Maluquer, Agustí
 Maluquer, Manel
 Mas, Joan
 Massaguer, Abdón
 Massip, Joan

Montaner, Enrich
 Oriol, Joan
 Ortínez, Joseph
 Panés, Rafel
 Sal, Ramón
 Sala, Angel
 Vives, Rafel

BARÍTONOS

Baró, Emili
 Crespo, Ramón
 Cortadellas, Jaume
 Ferrer, Joseph
 Flos, Antoni
 Fàbregas, Jaume
 Güell, Rodolf
 Montlleó, Joseph
 Mayol, Jaume
 Obrador, Joan
 Perelló, Ramón
 Poblet, Joan
 Pomar, Ricart
 Pons, Francisco
 Possiello, Miquel
 Pujol, Ramón
 Pérez, Joseph
 Saló, Joseph
 Traït, Jaume
 Trach, Joseph

BAIXOS

Alba, Claudi
 Bonet, Abel
 Bonet, Angel
 Bertrán, Joseph
 Coromina, Joseph

Casals, Joan
 Daniel, Joseph
 Domingo, Joseph
 Escofet, Enrich
 Espinach, Joseph
 Fornells, Eduard
 Garreta, Joseph

Gil, Joaquím
 Gili, Joseph
 González, Joseph
 Prat, Joaquím
 Tudó, Rafel
 Valls, Miquel
 Xifré, Frederich

DEIXEBLES — SECCIÓ D' HOMES

Aguilar, Vicens
 Daniel, Emili
 Doménech, Frederich
 Estapé, Angel
 Estapé, Ibo
 Mariné, Ernest
 Mars, Manel
 Masip, Jaume

Molons, Ricart
 Ponsa, Arthur
 Puig, Antoni
 Reniu, Tomás
 Sastre, Joan
 Trillas, Jaume
 Urgell, Salvador
 Vill-lloch, Antoni

CHORISTAS — SECCIÓ DE SENYORETAS

Anglas, Adela
 Brugada, Concepció
 Bordas, Concepció
 Barber, Carme
 Batlle, Dolors
 Costa, Adela
 Costa, Joana
 Cleries, Mercé
 Estapé, Francisca
 Estapé, Maria
 Espinach, Paula
 Espinach, Leonor
 Estany, Concepció
 Estany, Teresa
 Fortuny, Rosa
 Fonollar, Carme
 Fonollar, Mercé
 Fornells, Andreua
 Giménez, Montserrat
 Guilera, Mercé
 Gispert, Lluïsa
 Garriga, Dolors
 Huard, Emilia
 Lambert, Eularia
 Lliurat, Leonor
 Lliurat, Estrella
 Lloberas, Josepha
 Millet, Dolors
 Maffei, Sofia

Maluquer, Rosa
 Marquet, Isabel
 Mató, Antonia
 Mató, Concepció
 Millet, Francisca
 Massip, Josepha
 Obrador, Margarida
 Ochoa, Mercé
 Puig, Mercé
 Pomar, Dolors
 Pomar, Concepció
 Pujol, Agna
 Puigdengolas, Neus
 Pausas, Maria
 Roca, Pilar
 Roca, Loreto
 Rañart, Trinitat
 Rafel, Mercé
 Riera, Maria
 Rabella, Pilar
 Rabella, Enriqueta
 Roig, Joana
 Sancristófol, Antonia
 Sancristófol, Angela
 Salés, Dolors
 Salvat, Maria
 Saló, Carme
 Serrallonga, Antonia
 Ticó, Angela

Ticó, Delfina
Talleda, Francisca
Uriach, Neus
Uriach, Pilar

Vill-lloch, Caritat
Viladoms, Assumpció
Xifré, Dolors
Xanxo, Guadalupe

DEIXEBLES — SECCIÓ DE SENYORETAS

Camps, Concepció
Martínez, Pilar
Miró, Rosa
Permanyer, Antonia

Permanyer, Dolors
Rafel, Carme
Riqué, Agna
Taxonera, Manela

CHORISTAS — SECCIÓ DE NOYS (*)

Armadá, Juli
Bailo, Bruno
Bordetas, Telesforo
Bassons, Ernest
Batlle, Antoni
Batañer, Francisco
Buscá, Lluís
Buscá, Agustí
Bové, Rossendo
Castells, Frederich
Corbinos, Elías
Comellas, Joaquím
Consul, Joaquím
Casellas, Francisco
Darnaculleta, Francisco
Degá, Joseph
Elías, Francesch
Fornells, Francisco
Fornells, Arthur
Giménez, Francisco
Gamisans, Fermí
Lloberas, Jaume
Llorens, Albert
Lladó, Jacinto

Lleyxá, Joseph M.
Martí, Joan
Martí, Lluís
Mulé, Conrad
Mulé, Delfi
Masachs, Daniel
Pellicer, Estanislau
Portés, Sebastià
Pintó, Diego
Puyalto, Francisco
Piqué, Joaquím
Richarte, Enrich
Richarte, Joaquím
Rodón, Jesús
Roig, Hermenegild
Rius, Lluís
Soler, Claudi
Soler, Joseph M.^a
Sintas, Pere
Viladoms, Joan
Vilalta, Jaume
Xifré, Eduard
Xargayó, Esteve

DEIXEBLES — SECCIÓ DE NOYS

Alba, Enrich
Alburech, Arthur
Armadá, Albert

Bové, Joan
Barba, Antoni
Crespi, Joan

(*) Los noys no son socis.

Coll, Ramón
Corbinos, Isidro
Carramiñana, Cayo
Cunillera, Joseph
Eliás, Lluís
Estefanell, Valentí
Gil, Joaquim
Janer, Antoni
March, Joseph
Montmany, Agustí
Masachs, Joseph

Perelló, Agustí
Pascual, Andreu
Querol, Joaquim
Ribot, Joan
Simón, Lluís
Suñol, Esteve
Sentis, Enrich
Taxonera, Joseph
Taxonera, Guillel
Valls, Joan

MOVIMENT DE LA SECCIÓ CHORAL

	1902			1903		
	Deixebles	Choristas	Total	Deixebles	Choristas	Total
Secció de noys	29	50	79	27	48	75
» de senyoretas . . .	8	71	79	11	66	77
» d'homes	22	90	112	16	80	96
Totals. . . .	59	211	270	54	194	248

Mestres auxiliars: Srtas. Margarida Obrador, Antonia San cristófol y Carme Fonollar.

Caps de corda: Srta. Pilar y Loreto Roca y Angela y Delfina Ticó; Homes: Isidre Cardús, Ramón Calvo, Joseph Ferrer y Joseph Bertrán.

LLISTA DE SENYORS SOCIS DEL «ORFEÓ CATALÁ»

EN 30 DE NOVEMBRE DE 1904

Alió, Francisco
Augé, Miquel
Arana, Francisco
Arnó, Pere
Aguiló, Eugeni
Antich, Antón
Alsina, Ferrán
Anglada, Silvestre
Aragonés, Arthur
Alvarez, Francisco
Atcher, Joaquim
Alsina, Pere
Agustí, Eduart
Anaya, Francisco
Alfonso, Francisco
Arias, Francisco
Astor, Pere

Artús y Ferrer, Joan
Abadal, Joan
Altet, Sebastiá
Aldavert, Pere
Albet, Joan
Albet, Francisco
Alvarez, Pere
Alba, Claudi
Andreu, Joaquim
Arumí, Joaquim
Alegre, Pere
Arumí, Joan
Arrau, Miquel C.
Arquer y Pujol, Laureá
Anfruns, Francisco de P.
Agell, Joan
Araol y Peró, Ramón

- Alemany, Miquel
 Augé y Carbonell, Joan
 Angelón, Lluís
 Alemany Sagrera, Joan
 Aguilera, Joaquím
 Alcoverro, Joan
 Amat, Jaume
 Alsina, Damià
 Amatller, Antoni
 Arnau y Roca, Ramón
 Albella, Manel
 Aymá y Serra, Manel
 Aguado, Faust
 Auger, Pere
 Agell, Lluís
 Alsina y Canut, Pere
 Alubins, Joaquím
 Alandi, Joan
 Alsina, Estanislao
 Anglés, Vicens
 Alomar, Agustí
 Alsina y Amils, Ramón
 Audet, Andreu
 Alorda, Joaquím
 Argelaga, Amadeu
 Anglas, Adela
 Aymerich, Enrich
 Albareda, Joaquím
 Aldrich, Joaquím
 Artigas, Ramón
 Adam, Eduart
 Audouard, Mercé
 Audouard de Glayre, Pau
 Alcántara, Manel
 Aguilar, Vicens P.
 Amigó, Pere
 Alucha, Alfred
 Alsina, Joan B.
 Aldomá, Domingo
 Aynaud, Enrich
 Amat, Antón
 Bonet, Abel
 Bascompte, Joseph
 Brunet, Francisco
 Bonet, Angel
 Bonet, Llorens
 Barba, Antón
 Brunet, Joan
 Biada, Joan
 Bruguera, Joaquím
 Barreheguren, Joan
 Bonet, Ciriach
 Borbón, Francisco
 Baladía, Jaume
 Bertrán, Joan
 Beltri, Francisco
 Barrionuevo, Joseph
 Buxaderas, Eduart
 Bordas, Frederick
 Borrás, Rafel
 Borrás, Enrich
 Bultó y Sert, Francisco
 Bertrán, Ferrán
 Bultó, Isidro
 Bruguera, Antón
 Barbará, Joseph
 Blasi, Joseph
 Botey, Joseph
 Bofarull y París, Felicià
 Bassols, Vicens
 Bonet, Albert
 Bertrán y Maristany, Jaume
 Bassegoda, Bonaventura
 Brosa, Víctor
 Beruete, Serafi
 Batlle, Hermenegild
 Bassal, Joseph
 Bis, Domingo
 Brugada, Concepció
 Bordas y Carreras, Antoni
 Batlló, Frederick
 Bofill, Joan
 Buscá, Gayetá
 Bofill, Manel
 Busquets, Joan
 Botey, Arthur
 Bordas, Concepció
 Borrut, Salvador
 Boratau, Joan
 Bruguera, Lluís M.^a de
 Badía, Joan
 Batlló, Domingo
 Batlló, Román
 Basté y Fugarolas, Pere
 Bargalló, Joan B.
 Bertrán y Musitu, Joseph
 Bergues, Joseph
 Bosch y Cusí, Joseph
 Barberá, Antoni
 Beyes, Joseph
 Boguñá, Joseph
 Blanch, Joseph
 Ballester, Vicens A.
 Boguñá, Joan
 Bellfort, Félix
 Bernaldo, Ramón
 Bulbena, Arthur
 Basté y Riera, Pere
 Berenguer, Lluís
 Balcells, Ramón
 Barba y Ferrer, Bonaventura
 Bosch y Roca, Joseph
 Balaguer, Manel
 Barri, Joan
 Boada, Jaume
 Bartra, Joseph

Bru y Montserrat, Jaume
 Bonnin, Nicolau
 Batchilleria, Lluís
 Bargalló, Emili
 Baqué, Francisco
 Borrás y Quintana, Joseph
 Bonnin y Martí, Antoni
 Basso, Pere
 Basso, Joseph
 Batchilleria, Pere
 Bertrand, Francisco de P.
 Bellapart, Bonaventura
 Batlle, Dolors
 Berenguer, Joan
 Balcells, Manel
 Barris, Baldomer
 Brosa y Sabé, Víctor
 Branyas, Joseph
 Bargaló, Joseph
 Benet, Ramón
 Bertrán, Joseph
 Boix, Frederich
 Barri Abad, Joseph
 Balaguer, Joan
 Bartolí, Pere
 Barbany, Lluís
 Balta, Antoni
 Brunet y Viadera, Antoni
 Baró, Emili
 Borrell y Oliveras, Pau
 Bonet y Espasa, Domingo
 Balart, Joseph
 Bofill, Francisco
 Batlle, Joan
 Bonafont, Joaquim
 Bartolí, Emili
 Ballester, Manel
 Barber, Carme
 Bordas, Joseph
 Baixeries, Francisco
 Buscá, Montserrat
 Barceló, Frederich
 Basa, Joseph
 Blanch, Joseph M.^a
 Bori y Fontestà, Antoni
 Benavent, Gayetà
 Bataller, Francisco
 Bové, Rossendo
 Broggi, Antoni
 Brillas, Joseph
 Borrás, Joseph
 Basté, Santiago
 Bover, Cristina
 Biada, Antoni
 Batalla, Ramón
 Bernadàs, Francisco
 Balansó, Joseph M.^a
 Buenaventura, Miquel

Benet, Mercé
 Biosca, Antoni
 Blajot, Víctor
 Borrás, Joaquím
 Bassedas, Tomás
 Balbé, Joseph
 Bonet, Ramón
 Comella, Joseph M.^a
 Casas, Francisco
 Comas, Joseph
 Casas, Enrich
 Comella, Antón
 Camarasa, Esteve
 Casamitjana, Joseph
 Coll, Miquel
 Codina, Pere
 Casas, Antoni
 Colomé y Bosomba, Antoni
 Codina, Ramón
 Costa, Joan
 Canals, Emili
 Casals, Ignasi
 Closas, Ramón
 Cabeza, Carme
 Cardona, Asumpció
 Castells, Tomás
 Cardona, Pilar
 Cisteró, Salvador
 Creixans, Enrich
 Coca, Joan de la C.
 Calvo, Ramón
 Castellvell, Joan
 Civil, Joseph
 Comella, Pere
 Costa, Joana
 Costa, Adela
 Capella, Joseph Manel
 Caballer, Joan
 Crespi, Joan
 Cros, Pere
 Casulá, Joseph M.^a
 Caballer, Antoni
 Cacharo, Paulí
 Carné, Eduart
 Calduch, Joseph
 Casadó y Fisans, Joan
 Comas, Antoni
 Cercavins, Isidro
 Capo, Baltasar
 Cabot y Rovira, Joaquím
 Comas, Ignasi
 Codina y Pagés, Salvador
 Casas y Tarragó, Francisco
 Civil, Pere
 Costa y Grande, Agustí
 Capdevila, Antoni
 Cortinas Vicens
 Capdevila, Millá de la C.

- Cardona, Enrich
 Catarineu, Ramón
 Casulá y Aguilar, Joseph
 Casacuberta, Vicens
 Cardús, Joan
 Crexans, Pere
 Creus, Jaume
 Castells, Francisco
 Canonge, Joseph
 Colomer y Tutau, Antoni
 Crespi, Joan
 Clot, Lluís
 Cléries, Mercé
 Cendra, Pere
 Corminos, Enrich
 Cucurní, Leandre
 Carles y Tobía, Emili
 Cases de Ayxemus, Joseph M.^a
 Creus, Joseph
 Coma, Ramón
 Cortés, Gumersindo
 Carbonell, Jaume
 Clapers, Cassimir
 Clapers, Joseph
 Colominas, Francesch
 Cardús, Isidro
 Casas, Antoni
 Conde, Francesch
 Cuffi, Joan
 Conill, Joan
 Colomer, Pau
 Cusachs, Joseph
 Castells, Antón
 Castells, Angela
 Coromina, Francisco de P.
 Camps, Albert
 Capmany, Antoni de P.
 Company, Joaquím
 Carné, Jaume
 Casamada, Joan Bautista
 Carsi, Ignasi
 Comas, Felip
 Casanovas, Joseph
 Casanovas, Pere
 Ciervo, Candi
 Cuera, Francisco
 Cortina, Miquel
 Cunties, Jaume
 Cuadras, Enrich
 Claramunt, Melitó
 Casas y Arxer, Joan
 Casas y Vinyas, Lluís
 Casas y Vinyas, August
 Callao, Lluís
 Carbó, Sebastià
 Caballería, Joan
 Casals, Faust
 Castellvell, Marqués de
 Cabot y Rovira, Francesch
 Cabot y Rovira, Emili
 Canalias, Joan
 Corominas, Joseph
 Costa, Basili
 Cantalupi, Rafel
 Calbetó, Camilo
 Costa, Manel
 Comas, Pere
 Castellar, Joan de
 Camprubí, Joan
 Cos, Narcís
 Calvet, Eduart
 Calvet, Pere
 Castell y Fábregas, Alfret
 Caze de Cabot, María Lluisa
 Canyellas y Sans, B.
 Carreras, Francisco
 Cardona y Rocamora, Joseph
 Castellanos, Joseph
 Comas, Jaume
 Casals y Coll, Joan
 Costa y Bas, Francesch
 Comella, Gonzalo
 Corominas, Vicens
 Canto, Antón
 Carulla, Joseph
 Crespo, Ramón
 Colominas y Coll, Joseph M.^a
 Comas y Poch, Miquel
 Casany, Antoni
 Cardona y Turró, Antonia
 Casas, Francesch
 Cabot, Joseph
 Colomé, Salvador
 Carné, Joan
 Cardonas y Giros, Frederich
 Carrau y Bas, Simón
 Cortada, Enrich
 Corominas, Vicens
 Cogul, Joseph M.^a
 Ciervo, Enrich
 Camprubí, Antón
 Costa y Carbonell, Salvador
 Cantalupi, Joseph O.
 Castelltort, Francisco
 Cuatrecasas, Joaquím
 Cerdá, Francesch
 Cunill, Lluicià
 Castells, Joseph
 Cots, Abelard
 Castro, Guiliém de
 Coloma, Joan
 Casajoana, Valentí
 Calvó, Ramón
 Cabot, Benvingut
 Cataumbert, Joan
 Comella, Assumpció

Cudina, Francisco
 Casamitjana, Sebastià
 Cabot, Pere
 Casabós, Primitiu
 Capdevila, Joaquim
 Costa, Ramón
 Camps, Joan
 Cunill, Joseph M.^a
 Capdevila, Felip
 Cucurella, Joseph
 Cortadella, Jaume
 Cornet, Gayetà
 Cambó, Francesch
 Cerbera, Joseph
 Crespi, Ramón
 Cusiné, Joseph
 Cugat, Wenceslau
 Coll, Joan
 Calopa, Bonaventura
 Cortada, Antoni
 Cantarell, Albert
 Camats, Ricart
 Camprodón, Ricart
 Coderch, Amador
 Castellet, Pere
 Codina, Francisco
 Chicoy, Miquel
 Champané, Ramón
 Chiloni, Ramón
 Durán, Francesch
 Domenech, Angela
 Degollada, Manel
 Durán, Joseph
 Domenech, Anselm
 Daniel, Baldomero
 Daniel, Eusebi
 Domenech, Eduart
 Dalmau, Antón de P.
 Doria, Eveli M.^a
 Domínguez, Joseph
 Despaix, Pau
 Deu y Majó, Joseph
 Daniel, Joseph
 Damians, Frederich
 Damians, Alfons
 Doderó, Enrich
 Darné, Joaquim
 Domenech, Pere
 Deu y Planas, Isidro
 Durán y Ventosa, Lluís
 Domenech, Arthur
 Domenech y Estapá, Antoni
 Degollada, Juli
 Domingo, Miquel
 Doderó, Enrich
 Deu y Majó, Mercé
 Deu y Majó, Magdalena
 Delcós, Felip

Domingo y Llobet, Joseph
 Dalmases, Joseph M.^a de
 Domingo, Manel
 Dolcet, Manel
 Dalmau, Manel
 Damians, Ramir
 Droz, March
 Daniel, Emili
 Durany y Farré, Jaume
 Durán y España, Joan
 Domenech, Ignasi
 Doderó, Arthur
 Durán, Joseph
 Escofet, Pere
 Estapé y Millet, Grau
 Estapé, Pau
 Escardibol, Joseph
 Estapé, Maria
 Estapé, Francisca
 Estapé y Millet, Salvador
 Estapé, Santiago
 Errando, Manel
 Espinach, Joseph
 Elías, Joan
 Estela, viuda de Pere
 Estany, Martí
 Escoté, Rafel
 Escoté, Ramón
 Escofet, Enrich
 Espinach, Paula
 Espinach, Leonor
 Espinach, Frederich
 Euras, Marián
 Estrany, Geroni
 Esteve, Celestí
 Estela, Joan
 Estrany, Celestí
 Estapé y Salas, Ramón
 Espelt y Palou, Andreu
 Estrada, Marián
 Eussebi, F.
 Elías, Joseph
 Elías, Ramón
 Estapé, Angel
 Estapé, Ibo
 Esteve, Joan
 Escarrabill, Antonino
 Estela, Antoni
 Escofet, Jaume
 Escorsa, P. M.
 Echauz, Feliu de
 Farrarons, Ramón
 Fonolleda, Jaume
 Folguera y Durán, Manel
 Ferrer y Batlle, Joseph
 Flos y Calcat, Francisco
 Fortuny, Jaume
 Forcada, Claudi

- Faura, Albert
 Franch, Joseph
 Forés, Joan
 Ferrater, Nicolau de
 Fonts, Joseph
 Ferrer y Ferrer, Antoni
 Feliu y Codina, Joan
 Font, Marcel
 Figueras, Jaume
 Fortuny, Francisco
 Freixas, Jaume
 Ferrer, Andreu
 Foxá, Francisco de A.
 Farrán, Joan
 Freixas y Freixas, Francisco
 Ferré y Xaus, Domingo
 Ferrés, Joseph
 Ferrer y Coll, Joseph
 Fontanills, Antoni
 Fortuny, Jaume
 Fortuny, Rosa
 Framis y Manent, Joan
 Ferrés, Francisco
 Ferré y Casals, Miquel
 Fargas, Joseph
 Fargas, Miquel
 Farnés y Viñeta, Pere
 Font, Frederich
 Ferrer y Torelló, Joan
 Ferrer, Joseph
 Figuerola y Morera, M
 Ferrer y Maristany, Francisco
 Farrán, Ignasi
 Ferrer y Ferrer, Joseph
 Farnés y Tella, Teresa
 Farnés, Francesch
 Flos y Gibernau, Antoni
 Fonolleda, Pere
 Ferreri, Joseph
 Ferrer y Vidal, Lluís
 Ferrer, Enrich
 Font, Frederich
 Flaquer, Pere M.^a
 Falgás, Joseph de
 Fins, Raymond
 Folch y Roig, Pau
 Falcó y Seguí, Celestí
 Fortuny, Ramón
 Fábregas, Pau
 Fonts, Joseph
 Forés, Joseph
 Fonolleda y Fontcuberta, J.
 Fornells, Ramón
 Farrán, Joseph
 Fernández, Manel
 Freixas Badía, Francisco
 Fábregas y Piñana, Jaume
 Font y Romeu, Joan
 Fábregas, Domingo
 Farell, Domingo
 Fábregas, Francisco
 Fonollar, Carme
 Farrás, Joaquim
 Fonolleda y Guardiola, Teresa
 Fortuny, Joseph
 Farnés, Sebastià
 Feliu, Joseph
 Fábregas, Alexandre
 Fonollar, Mercé
 Folch y Torres, Joseph M.
 Farriols y Diez, Salvador
 Ferrer Vallés, David
 Freixas, Ramón
 Francolí, Joseph M.^a
 Freixas, Francisca
 Faura y Serra, Xavier
 Francolí y Vidal, Mercé
 Fuentes, Enrich de
 Fontanals, Francisco
 Fuster, Narcís
 Font, Alexandre
 Font, Celia
 Fábregas, Francesch
 Ferrer, Rodolf
 Farnés, Ju^a ita
 Font, Agustí
 Fábregas y Romeu, Pau
 Fábregas y Romeu, Joseph
 Franquesa, Francisco
 Falp y Plana, Joseph
 Font y Laporta, Antoni
 Fabres y Laporta, Joan
 Fornells, Eduart
 Figuerola, Joaquim
 Fabregat, Joan
 Folch y Torres, Lluís M.^a
 Font y Tarrat, Antoni
 Fisas y Cuyás, Jaume
 Fornells y Vilar, Andreua
 Gallisá, Antón
 García Robles, Joseph
 Guimerá, Angel
 García, Lluís
 Guiu, Ramón
 García, Joan
 Grau Sabat, Joseph
 Guitart, Ferrán
 Gubern, Joan
 Guardia, Rafel
 Giralt, Conrat
 Guarro, Agustí
 González, Joseph
 Güell, Eusebi
 Giralt, Enrich
 Gaspar, Miquel
 Gonzalo, Eduart

- Golferichs, Macari
 Garriga, P. R.
 Galera, Nemessi
 Garriga, Raymond
 Guilera, Antoni
 Garriga, Francesch
 Gramunt, Francisco
 Gifreda, Antoni
 Giménez, Martina
 Giménez, Montserrat
 Gay, Joaquím M.^a
 Giró, Francisco
 Garriga de Gallardo, Montserrat
 Gili, Joseph
 Grifell, Pere
 Güell, Rodolf
 Gibert y Serra, Vicens M.^a
 García y Barzanallana, Manel
 Guerrero y Parera, Antón
 Garreta y Bombardó, Joseph
 Guerrero Parera, Miquel
 Girona Vilanova, Ignasi
 Guarro, Lluís
 Granados, Enrich
 Guitart y Sert, Domingo
 Gasull y Borrás, Joaquím
 Girona, Joan
 Gay, Juli
 Gabaldá, Lluís de
 Gorina, Joaquím
 Gaspar y Palanca, Miquel
 Gaya y Busquets, Joseph
 Gil, Joaquím
 Güell y Matas, Ricart
 Gomis y Perals, Cels
 Gisbert, Gustau
 Guilera y Camarasa, Mercé
 Gorchs y Esteve, Cèferi
 Gual, Francisco
 Guillém y Ferres, Emili
 Guilera, Baldiri
 Grezner, Llorens
 Güell, Francisco
 Gaspar y Abella, Joseph
 Gispert, María Lluisa
 Godo, Olaguer
 Giralt, Ramón
 García, Rafel
 Gay, Esteve
 Gallart, Eugeni
 Grau, Fortunat
 Güell y Clapés, Ramón
 Giménez Pérez, Antoni
 Gros, Marián
 Graner, Lluís
 Güell y Clapés, Pere
 Gilabert, Francisco
 Garrigosa, Joseph
 Garreta, Bonaventura
 Giralt, Eulària
 Gorgoll, Lluís
 Girona, Joseph
 Gorchs, Pere
 Girona, Daniel
 Graells, Marcellí
 Gibert, Joan M.^a
 Galí y Lalande, Ricart
 Gibert, Miquel
 Garriga, Dolors
 Guinart y Peix, Lluís
 Guitart y Lladó, Ignasi
 Grau Subirá, Esteve
 Gorostegui Soucheiron, Enrich
 Huard, Enrich
 Huard, Albert
 Hostench, Joaquím
 Huard y Sanjuán, Enrich
 Hurtado y Estapé, Antón
 Huard, Emilia
 Homs y Oller, Emili
 Homed, Pere
 Hoyos, Claudi
 Horta, Miquel
 Hombrevella, Francisco
 Iglesias, Andreu
 Isern, Jaume
 Jorba y Romanyach, Emili
 Juncá, Guillém
 Junoy, Emili
 Jover, Bonaventura
 Jansá, Tomás
 Jové y Quñones, Manel
 Jové, Ramón
 Jordana, Domingo
 Jacas, Jaume
 Jaumandreu, Francisco
 Juncadella, Pere
 Jorba y Olivé, Jaume
 Juliá y Escuder, Manel
 Juliá y Escuder, Salvador
 Jover y Pomar, Antoni
 Juliá, Joseph
 Juncosa, Leopold
 Jorba, Emili
 Juyol y Sotillos, Diego
 Julve, Aleix
 Jaques, Eugeni
 Karr de Lasarte, Carme
 Lapeyra, Enrich
 Lamote de Grignon, Joan
 Lapeyra, Leandre
 Laporta, Miquel
 Luandra, Pere
 León y Luque, Frederich
 Lavila y Perayde, Joaquím
 López Franch, Joseph

- López, Francesch
 Lambert y Caminal, Eularia
 Lapeyra, Venanci
 Lapeyra, Joseph
 Lleyxa, Francesch
 Llop y Vives, Joseph
 Llorens, Just Joseph
 Llimona, Joseph
 Llimona, Joan
 Lloveras, Manel
 Llonch, Jaume
 Lluveras, Manel
 Llorens, Joan
 Llopart, Joseph
 Longueras, Jaume
 Lloró, Prudenci
 Llacuna, Trinitat
 Llobet y Soles, Miquel
 Llorens, Eduart
 Llopar, Francisco de A.
 L'overa y Bofill, Arthur
 Llaverías, Joan
 Llopar y Ester, Francisco
 Lleó y Morera, A'bert
 Lliurat y Carreras, Leonor
 Lliurat y Carreras, Estrella
 Llauradó y González, Bonaventura
 Llambias y Malla, Guillelm
 Llobet y Sala, Magí
 Llorens, Francesch
 Lladó, Manel
 Lluch y Tintorer, Joseph
 Lligé, Joaquím
 Llenas, Joan
 Lloveras y Roqueta, Josepha
 Millet y Pagés, Lluís
 Muro, Domingo
 Montlleó, Joseph
 Millet y Pagés, Joan
 Millet y Villá, Francesch
 Millet y Pagés, Francisco
 Mascaró, Pere
 Mora, Feliu
 Majó, Joan
 Millet y Villá, Pere A.
 Millet y Estapé, Tomás
 Millet y Estapé, Eugeni
 Maristany, Lluís G.
 Martorell, Joan
 Moragas, Vicens de
 Mestanza, Ramón
 Mas, Domingo
 Moragas, Geroni de
 Musolas, Joan
 Mata, Alfred
 Maristany, Pere G.
 Massip, Emili
 Maristany, Isidro
 Maristany, Félix
 Mir, Camilo
 Maumús, Viuda de
 Morera, Joseph
 Millet y Villá, Dolors
 Millet y Millet, Jaume
 Mató, Antonia
 Mató, Concepció
 Millet y Pagés, Joseph
 Massó y Torrents, Joseph
 Martí, Frederich
 Moré, Joseph
 Millet y Estapé, Francisca
 Milá y Samá, Joan
 Montserrat, Joseph
 Martínez, Pilar
 Miró, Rosa
 Martí, Jaume
 Miquel, Joseph
 Moragas, Marquesa de
 Masip, Salvador
 Masoliver, Salvi
 Matas y Picañol, Joseph
 Modo'ell, Joaquím
 Matas, Armengol
 Matas, Miquel
 Millet y Maristany, Eugeni
 Mateu, Joaquím
 Martínez y Serriñá, Edgard
 Martínez y Serriñá, Arnau
 Mata, Llorens
 Muntañola y Carner, Pere
 Martí, Francisco de P
 Mateu y Murt, Joan
 Maristany y Olivé, Alfred
 Maluquer y Anzizu, Joseph M.^a
 Maluquer, Manel
 Maluquer, Agustí
 Maspons y Anglasell, Antoni
 Manaut y Taberner, Pere
 Mas y Colom, Joan
 Martínez Gras, Ramón
 Moliné y Brasés, Lluís
 Morató, Antón
 Martínez y Sunyer, Joseph
 Mas y Carles, Joseph
 Massagué y Compte, Abdón
 Mestres y Codina, Eusebi
 Masclans y Pascual, Esteve
 Masana, Ignasi
 Masana, Carles
 Massó, Antoni
 Majó y Cardona, Casimira
 Mitjants, Bartomeu
 Masó, Andreu
 Magda, Jordi
 Millet y Pagés, Salvador
 Matheu, Francesch

Moliner, Manel
 Maluquer, Rosa
 Mir y Fullá, Rossendo
 Moya, Andreu
 Mestres, Vicens
 Molas y Ricart, Joseph
 Mullor, Joseph
 Modolell, Joan Bta.
 Maragall, Joan
 Mas y Sausina, Concepció
 Millat, Joan
 Mas, Jaume
 Mayol, Bru
 Mustarós, Joaquim
 Mayol, Jaume
 Miret, Manel
 Molits, Carles
 Masachs, Camilo
 Maspons, Marian
 Milans, Joaquim
 Miquelerena, Lluís E.
 Mussons, Eusebi
 Mestres, Ferrán
 Miquel y Baltá, J.
 Martí y Juliá, Domingo
 Martínez y Soler, Ricart
 Maristany y Bertrán, Grau
 Martí y Serra, Pau
 Montané, Enrich
 Mañá, Jaume
 Mariné, Joseph
 Montané, Sebastià
 Matas, Ramón
 Massip, Joan
 Moreno, Juli
 Maymó, Ricart
 Martí, Juliá
 Mansana, Joseph
 Miró, Gabriel
 Miró, Bonaventura
 Molera y Soler, Joseph
 Molera y Soler, Antón
 Montells, Francisco
 Massip y Sunyer, Josepha
 Mas, Ramón
 Mauri, Pere
 Martí y Closas, Jacinto
 Miquel, August
 Mateu, Joaquim
 Moné, Pere Joseph
 Martí, Frederich
 Moll, Llorens
 Mora, Arthur
 Mayoral, Pere
 Mallol, Francesch
 Marsillach, Joaquim
 Motger, Joaquim
 Montreal, Lluís

Masferrer, Concepció
 Morell, Enrich
 Mas, Ramón
 Mesa, Joseph
 Millet, Felip
 Molas, Ramón
 Mercé, Ferrán
 Marquet, Teresa
 Mestres, Joan
 Masó y Cornellá, Joan
 Martorell, Joseph
 Martínez y Passapera, Emili
 Millet y Villa, Salvador
 Malet, Ramón M.^a
 Monné y Romeu, Antoni
 Muntañola y Carné, Joan
 Muntañola y Carné, Lluís
 Muntañola y Carné, Antoni
 Meix y Brufau, Eugeni
 Mussons y Mallofré, Antoni
 Miquel y Planas, Ramón
 Medina y Serra, Frederich
 Marxuach y Solo, Jaume
 Mitjans, Joseph M.^a
 Morera, Joan
 Mir, Francisco
 Millet, Francesch
 Mascaró, Faustí
 Morera, Joseph
 Mas, Joseph
 Mars, Manel
 Massip, Jaume
 Miró, Emili
 Montsó, Joan
 Mercader, Santiago
 Nicolau, Antoni
 Nivals, Antón
 Navarro, Joseph
 Nogué, Frederich
 Niubó, Joseph
 Noblóm, H. Enry
 Noguera, Lluís
 Noguera y Galcerán, Antón
 Noguera, Félix
 Noguera, Albert
 Navés y Robinat, Emili
 Nuviola, Francisco
 Nuviola, Jacinto
 Nonell, Francisco
 Navarro y Torrell, Estanislau
 Nonell, Joan
 Nogués, Gabriel
 Negre, Antoni
 Noguera, Anicet
 Noguera y Garriga, Ramón
 Oliva, Antoni
 Oriol, Joan
 Oristrell, Joan

Orta, Salvador
 Oristrell, Domingo
 Obea, Francisco
 Ortega, Pere
 Obradors y Barce'ló, Margarida
 Obradors y Barceló, Joan
 Oliva y Solé, Ignasi
 Oler, Narcís
 Ordeix, Joan
 Oribitg, Lluís
 Ochoa, Mercé
 Oller y Codoñet, Macari
 Oliva y Rabella, Ramón
 Ortinez, Joseph
 Ordeig, Olaguer
 Olivé y Gros, Angel
 Oliva y Quintana, Joan
 Oliveras y Devesa, Lluís G.
 Orriols y Sarret, Ramón
 Olivella, Lluís
 Ortells, Vicens
 Oriola, Alfons
 Opisso, Joseph
 Oller, Bartomeu
 Pedrell, Felip
 Però, Francisco
 Pomar, Bartomeu
 Pujol, Joseph
 Puig y Alfonso, Francisco
 Palau, Claudi
 Pujol y Mallart, Lluís
 Pin y So er, Joseph
 Pareto, Antoni
 Pedrola, Froilán
 Pons, Joan Bta.
 Puigdollers, Joseph
 Pagés y Rueda, Pere
 Permanyer, Ricart
 Prat y Coll, Joaquim
 Parellada, Marián
 Pach, Ramón
 Palau, Sebastià
 Pons, Fabià
 Planell, Claudi
 Pagés y Maristany, Pere
 Pujol, Ramón
 Pi, Enrich
 Pascual, Pere
 Pastor, Consol
 Piqué, Eduart
 Pujol, Joan
 Prat, Martí
 Portel, Alexandre
 Picarín, Jaume
 Pastoret, Pau
 Possiello, Miquel
 Pa'au y Puig, Joan
 Pujol, Francesch

Pagés, Jaume
 Puig, Mercé
 Poblet y Camps, Joan
 Pedraís, Arthur
 Puigdomenech, Lluís
 Poch, Joan
 Parera, Tomás
 Pagés, Ricart
 Piñol y Costa, Joan
 Pons, Alexandre M.^a
 Portabella, Emili
 Pous, Francisco
 Pérez y Capdevila, Enrich
 Pomar y Pons, Dolors
 Pellicer, Joan
 Pi, Eduart
 Payás y Falguera, Ignasi
 Pomar, Ricart
 Pomar y Pons, Concepció
 Prats y Sabaté, Joseph
 Perelló, Ramón
 Pla, Manel
 Pla y Coll, Joan
 Pujol y Brull, Adolf
 Porta y Nolla, Joan
 Pomar, Joseph
 Piñeiro, Josepha
 Petxamé y Rosal, Ramón
 Prats y Subirá, Francesch X. de
 Piera, Joseph
 Ponsa, Lluís
 Pin y Soler, Emili
 Planella y Ferrer, Joan
 Pal y Salas, Joseph
 Puig y Balansó, Llorens
 Pascual, Joseph
 Pujol y Burgas, Ramón
 Pascual y Casas, Joseph
 Padró, Enrich
 Pascual, Joan
 Puig-Samper, Frederich
 Prat, Santiago
 Paré, Antoni
 Perpinyà, Ferrán M.^a
 Petrus, Eduart
 Portas, Joaquim
 Perramón, Joan
 Pujals, Joseph
 Puigdemengolas, Neus
 Pérez, Joseph M.^a
 Puig, Joan
 Ponsa, Arthur
 Pulido, Lluís
 Picó, Joseph
 París, Elisseeu
 Picó y Campamar, Ramón
 Pérez, Emili
 Pascual y Serra, Joseph M.^a

Puig y Cadafalch, J.
 Prat de la Riba, Enrich
 Planas y Barba, Pere
 Pin, Armand
 Pidelaserra y Brías, Antoni
 Pons y Cartañá, Joan
 Patau, Antoni
 Passarans, Jaume
 Planas, Joseph
 París, Antoni
 Pascual, Sebastià
 Prim de Balle, Joseph M.^a
 Pereira y Alcántara, Víctor
 Piera y Tasías, Martí
 Puig y Font, Ramón
 Parellada, Enrich
 Planella, Lluís
 Palazón y Planas, Antoni
 Pujol, Agna
 Perarnau y Casas, Antoni
 Perearnau y Tarragó, Antoni
 Pallás Carreras, Jacinto
 Prats, Francesch
 Pascual y Bager, Pere
 Planas y Sallés, Joan
 Palomas y Llenas, Sebastià
 Pidelaserra, Francisco
 Parés, Felip
 Pujol y Maresch, Tomás
 Perpinyá, Joan
 Plá y Daniel, Narcís
 Pascual de Bofarull, Sebastià
 Patxot y Jubert, Francesch
 Prat, Macià
 Puigdevall, Francisco
 Pujol y Rubio, Marián
 Pibernat y Andreu, Rafel
 Portillo, Jaume
 Peitx, Rossendo
 Portabella, Carles
 Pérez y Trepal, Ramón
 Pagés y Fábregas, Pere
 Piñol, Joan
 Pastor, Mercé de
 Padró, Joseph
 Plaja y Serra, Claudi
 Planeñ, Francesch
 Pons, Magí
 Pedret, Agustí
 Perelló, Evarist
 Pomés, Rafel
 Prat, Alfret
 Prat, Joseph
 Porta, Esteve
 Planas, Jesús
 Pujol, Antoni
 Pujol, Joan
 Pont, Pere

Piñol y Mas, Francisco
 Plasencia, Joseph
 Planas y Bacigalupi, Emili
 Pau y Arañó, Manel
 Palau y Oller, Manel
 Palau y Serra, Pere
 Perearnau y Casas, Joaquím
 Piñol y Piñol, Félix
 Puiggari, Lluís A.
 Pí y Sisa, Pere
 Quadras, Baró de
 Quintilla, María Salomé
 Quintana y Feliu, Eudalt
 Quintana, Sixte
 Queraltó, Jaume
 Ribas, Nicolau
 Riera, Francisco
 Ribalta y Espauella, Joaquím M.^a
 Riera, Lluís
 Recolons, Esteve
 Riera, J. Alexandre
 Rabella, Eugeni
 Ribas, Pere
 Rodón, Joseph
 Rusiñol, Santiago
 Rafel, Joseph
 Redón, Enrich
 Rius, Agustí
 Roca, Loreto
 Roca, Pilar
 Rocamora, Manel
 Riera, Emili
 Ribera, Joaquím
 Renóm, Faust
 Reventós, Pere
 Rafart, Trinitat
 Ribé y Labarta, Manel
 Ribas, Antón
 Recort, Joseph
 Rimbau, Joseph
 Ribalta y Tisans, Francisco
 Rull, Salvador
 Reig, Lluís
 Rovira, Francisco
 Ribalta, Tomás
 Rafart, Eduart
 Rafel y Surell, Mercé
 Rovira, Joseph
 Rabella, Cristófol
 Romaní y Balada, Joan
 Regordosa, Rupert
 Rodón, Matías
 Rius y Rius, Miquel
 Rabella, Francisco
 Roig y Blanch, Salvador
 Richarte y Hardy, Joaquím
 Rull, Joseph
 Romeu, Farrán

- Ribas, Clara
 Roig, Joana
 Rocafort, Angelina
 Rabella, Pilar
 Rovira, Carme
 Rosich, Joaquím
 Rius, Joan
 Reynés, Pere
 Ruiz, Pere
 Riu, Estanislau
 Riqué, Agna
 Rafel, Carme
 Ratera, Enrich
 Rius, Agustí
 Rocamora, Higini
 Robert, Ventura
 Rosich, Joan
 Rosich, Joaquím
 Riera, Joan
 Riera y Ponsa, María
 Riera y Ponsa, Francisco
 Roig y Pruna, Arthur
 Roig y Pedret, Enrich
 Roig y Pasqual, Pere
 Renóm y Font, Pietat
 Regordosa, Marián
 Roig y Puñed, J.
 Romaní y Serra, Domingo
 Ribas y Joseph, Joan
 Robert, Albert
 Roig, Joaquím
 Rafecas, Joseph
 Rusñol, Albert
 Romaní y Puigdemongas, Francisco
 Ricart y Gila, Joseph
 Roca, Joseph M.^a
 Ramoneda, Francisco de P.
 Roig y Pellisé, Ramón
 Raurich, Salvador
 Rodón y Inglés, Cirili
 Ramón, Eugeni
 Ruiz y Belan, Ramón
 Riquer, Alexandre de
 Rifá, Jaume
 Roig y Fonts, Joan
 Roig y Fonts, Gabriel
 Robert, Candi
 Rosell, Joaquím
 Rosich y Rovira, Joaquím
 Roura y Rocasalbas, Frederich
 Rafols y Bergés, Joseph
 Robert y Camps, Antoni
 Ramoneda y Andreu, Eduart
 Roura y Peypoch, Llorens
 Riera Batet, Lluís
 Renalias y Batet, Joseph
 Ribalta, Joseph
 Riera y Bertrán, Joaquím
 Reniu y Pijoán, Tomás
 Ribas y Comas, Antón
 Riera, Ferrán
 Romeu, Joan
 Ros, Andreu
 Roig, Daniel
 Roig, Joseph
 Reixats, Joseph
 Riera, Pere
 Roquer, Albert
 Rivas, Modest
 Ramón, Salvador
 Roig, Joan
 Raventós, Joseph
 Raspall, Manel J.
 Roig y Casanovas, Arthur
 Recolons y Recolons, Joseph
 Rotllant, Mario
 Rabella, Enriqueta
 Salvat, Joan
 Serrá, Andreu
 Soler, Joan
 Serra, Joaquím
 Serra y Porxas, Joaquím
 Sampera, Llorens
 Sanjuán, Antón
 Sala, Angel
 Suñol, Antón
 Sans, Albert
 Serrat, Joseph
 Sanahuja y Dasca, Francisco
 Sensat y Millet, Agustí
 Suñol, Esteve
 Soldevila, Joseph
 Serriñá y Masferrer, Joan
 Salés, Joseph
 Serra, Joseph
 Surribas, Joseph
 Sagristá, Vicens
 Sagrera, Joseph
 Sarrado, Salvador
 Saló, Joseph
 Serrahima, Lluís
 Sagnier y Villavechia, Leopold
 Sal y Aymar, Ramón
 Sabatés y Vila, Joseph de
 Solá y Raventós, Jaume
 Sancristófol, Antonia
 Salés y Tarragó, Dolors
 Salvat y Espasa, Joseph
 Saforcada, Manel
 Sabadell, Rafel
 Sancristófol, Pere M.
 Serrajordi, Joseph
 Saltor, Gil
 Sagué y Marés, Ricart
 Serra, Ignasi
 Sensat y Millet, Grau

Sabater, Joseph
 Salvat y Espasa, Ramón
 Sensat, Francesch
 Solá, Alfons
 Serrallonga, Antonia
 Santamaria, Candi
 Sabatés y Vila, Antoni de
 Sampera y Sala, Ignasi
 Sala de Sampera, Esperansa
 Segura, Santiago
 Salvat y Espasa, Manel
 Salvatella Gibert, Joan
 Solá de Mas, Antonia
 Subirá, Pau
 Saló, Joaquím
 Serra y Serramalera, Arthur
 Saló, Carme
 Soler, Pere
 Sebastiá, Antoni
 Sabater y Vicens, Arthur
 Saló, Teresa
 Solá y Gener, Francisco
 Sala y Borrell, Joan
 Satorres, Joseph
 Sagrera, Lluís
 Sancristófol, Angela
 Salat, Joseph
 Sadurni, Joan
 Sardá y Ladico, Joan
 Sentis, Joseph
 Soldevila, Joan
 Serra, Enrich
 Socias, Benvingut
 Soler, Antón
 Saltiveri y Vidal, Antón
 Soler y Damiáns, Ignasi
 Soler y Damiáns, Alexandre
 Sal, Domingo M.
 Simón, Benet
 Serra y Suñol, Joseph
 Sedó, Pere
 Solervicens, Valentí
 Serra, Raymond
 Solá y Oms, Bonaventura
 Sala, Bonaventura
 Simó, Pompeu
 Soler y Brufau, Francisco
 Sindreu, Joseph
 Sans, Joaquím
 Simón, Joseph
 Sotosas, Joaquím
 Siria, Joseph
 Sivina, Joseph Joan
 Suaqué, Miquel
 Salas, Enrich
 Soler, Robert
 Soler, Joseph
 Saltiveri, Miquel

Serra, Ramón
 Sala, Xantipa
 Sucarrats, Joan
 Trulls, Ferrán
 Ticó, Angela
 Torras, Lluís G.
 Tintoré, Francesch
 Tintoré, J. M.^a
 Tusell, Matias
 Terrus y Franquet, Miquel
 Terrats, Juli E.
 Trabal, Jacinto
 Torrabadell, Joseph M.^a
 Torras, Joaquím
 Teixidor, Anastasi
 Torres, Romuald
 Tort, Ramón
 Taxonera, Cassimir
 Trillas, Jaume
 Taxonera, Marcela
 Ticó, Delfina
 Torrens, Joseph
 Torrus, Joseph
 Talleda, Miquel
 Trabal y Bultó, Lluís
 Trinchet, Francesch
 Teixidor Marcellí
 Tintoré, Rafel
 Torrus y Arabia, Melció
 Tort y Matamala, Vicens
 Torres y Sardá, Rosa
 Torres, Joseph
 Torras, Cesar A.
 Thomas, Joseph
 Thomas y Corrons, Joseph
 Turrull Fournolls, Joan Bta.
 Torelló, Agustí
 Terra, Jaume
 Torán, Frederick
 Tudó y Durán, Rafel
 Talleda y Torrus, Francisca
 Trabal y Bultó, Joan
 Targa y Vilanova, Ramón
 Termens, Vda. Busuldo, Ant.^a
 Torras y Nogués, Joseph
 Torrens, Esteve
 Taverner, Pere
 Taverner, Lluís
 Torner y Arques, Emili
 Tarré y Carné, Emili
 Tort, Isidre
 Terrades, Joan
 Torruella y Oms, Miquel
 Triadó, Francisco
 Tor, Pere
 Trabal, Ramón
 Trías y Daví, Joan
 Trueta, Rafel

- Trahit, Joseph
 Tarragó, Ramón
 Urgellés, Manel
 Uriach, Francisco
 Uriach, Joseph
 Uriach y Coll, Agustí
 Uriach y Coll, Juli
 Umbert, Joseph
 Umbert y Corderas, Joseph
 Uriel, Jaume
 Urgell, Salvador
 Virgili, Pere
 Vives, Rafel
 Viñas, Frederich
 Ventura, Pere
 Vallhonrat, Pere
 Vives, Camilo
 Valls y Vicens, Joseph M.^a
 Ventura, Joseph
 Vidiella, Car'es G.
 Valls, Miquel
 Vall, Jaume
 Vives, Jaume
 Vallescá, Joan
 Ventura, Llorens
 Vallés y Ferré, Pau
 Vallés y Marxuach, Joan
 Vila, Conrat
 Vives, Joan
 Valls y Ventura, Camilo
 Vives, Rossendo
 Vila, Francisco
 Vill-lloch, Caritat
 Ventós, Jaume
 Vilella, Bartomeu
 Valentí y Feliu, Joan
 Vidal, Salvador
 Vill-lloch y Ribera, Joseph
 Viza, Joseph
 Vilaró y Gallenú, Ramón
 Vidal Ribas y Güell, Emili
 Vintró, Enrich
 Ventosa, Joseph
 Vilella, Miquel
 Vallés y Vidal, Emili
 Viñas, Juliá
 Vila y Soler, Joseph
 Vilanova, S.
 Vila y Pallós, Miquel dels Sts
 Villanueva, Francisco
 Vilarasau, Alfons
- Villá, Pere
 Verdaguer y Callís, Narcís
 Vallés, Joan
 Vila y Serrat, Eduart
 Via y Pagés, Joseph
 Valls y Valls, Lluís
 Viladoms, María de la A.
 Vinagre, Manel
 Vergés, Francesch
 Ventura, Vda de Guifre
 Vallmitjana, Armengol
 Vilaró, Jaume
 Vi'anova, Albert
 Valls, Miquel
 Vila, Joseph
 Vilaseca, Lluís
 Vidal, Francisco
 Vidal, Vero
 Viola, Miquel
 Viola y Vergés, Lluís
 Vancells, Joaquim
 Villar, Joseph
 Vilaregut, Ernest
 Viera de Valls, Ricart
 Vilajoana, Napoleón
 Vives y Pons, Francesch
 Viladoms, Eusebi
 Valentí, Isidro
 Vives, Francisco
 Velez, Benet
 Vidal, Eduart
 Vilajeliu, Joseph
 Vill-lloch, Antoni
 Vicens y Corominas, Joan
 Vall, Joseph
 Vives y Ballvé, Ricart
 Vila y Vall, Joseph M.^a
 Vidal y Montaner, Juli
 Vilaclara, Joseph M.^a
 Vilardell, Joseph
 Vall-llovera y Codol, Pere
 Vallés, Lluís
 Wehrle, Emerenciana
 Wehrle, Jesús
 Xifré, Frederich
 Xifré, Dolors
 Xanxo, Sebastiá
 Xanxo y Esteve, Guadalupe
 Xalabarder, Joseph
 Zanni y Boix, Carles

